Stuk **1816** (2007-2008) – Nr. 8

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2008-2009

19 november 2008

ONTWERP VAN DECREET

**houdende diverse bepalingen
inzake energie, leefmilieu, openbare werken, landbouw en visserij**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw,
Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
uitgebracht door mevrouw Marleen Van den Eynde**

(Alle hoofdstukken behalve hoofdstukken II en XIV)

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Patrick Lachaert.

Vaste leden:

de heren Pieter Huybrechts, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, mevrouw Marleen Van den Eynde, de heer Frans Wymeersch;

de heer Erik Matthijs, de dames Tinne Rombouts, Joke Schauvliege, de heer Jan Verfaillie;

de heren Karlos Callens, Patrick De Klerck, Patrick Lachaert;

de heren Jos Bex, Bart Martens, André Van Nieuwkerke.

Plaatsvervangers:

mevrouw Agnes Bruyninckx, de heren Felix Strackx, Wim Van Dijck, mevrouw Gerda Van Steenberge, N.;

de heer Jos De Meyer, mevrouw Veerle Heeren, de heren Frans Peeters, Johan Sauwens;

de dames Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Dominique Guns;

de heer Ludo Sannen, mevrouw Els Van Weert, de heer Jo Vermeulen.

Toegevoegde leden:

de heer Jan Peumans;

de heer Rudi Daems.

Zie:
1816 (2007-2008)
- Nr. 1: Ontwerp van decreet
- Nrs. 2 en 3: Amendementen
- Nr. 4: Verslag namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie
- Nr. 5: Verslag namens de Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
- Nrs. 6 en 7: Amendementen

INHOUD

		Blz.
I.	TOELICHTING	4
	1. Inhoudelijke wijzigingen	4
	1.1. Drinkwaterdecreet	4
	1.2. Decreet Integraal Waterbeleid	4
	1.3. Bosdecreet	4
	1.4. Natuurdecreet	5
	1.5. Jachtdecreet	5
	1.6. Mestdecreet	5
	1.7. Milieuvergunningendecreet	6
	1.8. MER-decreet	6
	1.9. Bodemdecreet	7
	2. Omzetting van Europese regelgeving	7
	3. Technische verbeteringen	8
II.	ALGEMENE BESPREKING	8
	1. Algemeen – adviezen	8
	2. Mestdecreet	8
	3. Drinkwater en afvalwater	10
	4. Integraal waterbeleid	13
	5. Natuurdecreet en Jachtdecreet	13
	6. Milieuvergunningendecreet	15
	7. Milieuhandhavingsdecreet – bodemsanering	17
III.	ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING	17
IV.	EINDSTEMMING	36

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed besprak de haar toegewezen hoofdstukken van het ontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake energie, leefmilieu, openbare werken, landbouw en visserij op 1, 9, 16, 23 oktober en 6 november 2008.

De hoofdstukken II – Energie en XIV – Aslasten werden behandeld in de Commissie voor Openbare werken, Mobiliteit en Energie. Daarover wordt door de heer Jos De Meyer verslag uitgebracht in *Parl. St.* Vl. Parl. 2007-08, nr. 1816/4.

Hoofdstuk XV – Landbouw en Visserij werd voorafgaand behandeld in de Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid. Daarover wordt door de heer Karlos Callens verslag uitgebracht in *Parl. St.* Vl. Parl. 2007-08, nr. 1816/5.

I. TOELICHTING

Mevrouw *Hilde Crevits*, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, geeft een toelichting bij het ontwerp van decreet. De voorgestelde wijzigingen kunnen volgens de minister worden opgedeeld in drie categorieën:

– inhoudelijke wijzigingen;

– wijzigingen met het oog op een correcte omzetting van de Europese regelgeving; en

– technische verbeteringen.

1. Inhoudelijke wijzigingen

In de eerste plaats bevat het verzameldecreet inhoudelijke decreetswijzigingen inzake leefmilieu.

1.1. Drinkwaterdecreet

In het decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending worden er een aantal begrippen geherdefinieerd (‘abonnee’, ‘titularis van een private waterwinning’ en ‘verbruiker’) en wordt een controle ingevoerd van de installaties voor de afvoer van afvalwater.

Bovendien wordt voorgesteld om de reguleringsinstanties voor de drinkwatermaatschappijen te activeren. De regulator moet ervoor zorgen dat er via een structureel en formeel vormgegeven benchmarksysteem transparantie en efficiëntiewinsten kunnen worden gegenereerd.

In dit ontwerp van decreet wordt ervoor geopteerd om de reguleringsinstantie op te richten als entiteit binnen de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM). Dit brengt synergie en schaalvoordelen met zich mee, zodat de kosten kunnen worden beperkt. De VMM zorgt voor een onafhankelijke werking van deze entiteit. Dit voorstel is een logische stap in de verdere uitbouw van de regulatorfunctie voor de hele watersector.

1.2. Decreet Integraal Waterbeleid

In het decreet Integraal Waterbeleid wordt het begrip ‘initiatiefnemer’ ingevoerd. De initiatiefnemer zal verantwoordelijk zijn voor het realiseren van de overstromingsgebieden en de oeverzones en is bekend via de waterbeheerplannen. Het is van belang om te weten wie het recht van voorkoop of de onteigeningsbevoegdheid heeft en gehouden is tot de aankoopplicht of de vergoedingsplicht.

1.3. Bosdecreet

Het voorliggende ontwerp van decreet voorziet in een bepaling om de toegankelijkheid van bossen waarvoor een beheersplan is opgesteld te garanderen. De decretale basis die daarvoor reeds bestond, wordt in een aantal opzichten geherformuleerd en aangevuld. Er wordt onder meer ondubbelzinnig gesteld dat er geen verplichting is tot het opmaken van een toegankelijkheidsregeling als er geen verplichting is tot het opmaken van een beheersplan.

Bovendien wordt de mogelijkheid gecreëerd om in specifieke omstandigheden het beheer van een privaat bos voor een periode van vijf jaar over te dragen aan de overheid – normaal gesproken is dit verboden –, met name ter voorbereiding van een aankoop van dat privébos door de overheid om tot domeinbos te worden bestemd. Indien die aankoop uiteindelijk

niet doorgaat, moeten de in die vijf jaar gemaakte beheerskosten worden vergoed.

1.4. Natuurdecreet

In het Natuurdecreet worden er een aantal aanpassingen doorgevoerd om dit decreet meer conform te maken aan de soortenbepalingen in de Habitatrichtlijn en de Vogelrichtlijn.

Bovendien wordt de figuur van de natuurrichtplannen herzien. Inhoudelijk wordt het accent verlegd naar de ambitie om een goede visie en een betere afstemming te bekomen tussen verschillende natuur-, bos-, jacht- en visserijinstrumenten die in een bepaald gebied ingezet worden. Beleidsmatig is het de bedoeling dat natuurrichtplannen op een meer geschikte wijze zouden kunnen ingezet worden ter realisatie van de Europese speciale beschermingszones, teneinde er tot goede afspraken te komen. Een natuurrichtplan moet worden opgesteld binnen de vijf jaar na aanwijzing van een speciale beschermingszone of binnen de vijf jaar na vaststelling van een VEN-gebied (VEN: Vlaams Ecologisch Netwerk) in het kader van een ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP). Proceduretechnisch worden er verder een aantal potentiële vereenvoudigingen doorgevoerd.

Samenhangend hiermee wordt ook een bijstelling voorgesteld van de rechtsbasis voor beheersovereenkomsten. Projectgerichte overeenkomsten (tot dusverre 'natuurprojectovereenkomsten' genoemd) worden onder deze figuur gebracht en er worden aanknopingspunten geschapen om tot een meer gebiedsgerichte en effectievere inzet van de beheersovereenkomsten met landbouwers te komen. Bovendien worden er ook erkende beheersgroepen mogelijk gemaakt: samenwerkingsverbanden van particulieren (in principe landbouwers) die gezamenlijk, op grond van beheersovereenkomsten, bepaalde prestaties voor de natuur willen gaan leveren.

1.5. Jachtdecreet

De bestaande decretale basis met betrekking tot erkende wildbeheerseenheden wordt verbeterd, ten einde een rechtsgrond te creëren om desgevallend bepaalde jachttechnische voordelen toe te kunnen kennen, voor zover die gerechtvaardigd kunnen worden door een effectiever verstandig wildbeheer of een meerwaarde voor het natuurbehoud.

1.6. Mestdecreet

Aan het Mestdecreet worden volgende wijzigingen doorgevoerd:

– er wordt een definitie van 'Noordzeekustzone' opgenomen. In deze zone is het verboden om te bemesten op zaterdag;

– de periode van de staalname van het nitraatresidu door de Mestbank loopt van 1 oktober tot 15 november. Landbouwers mogen binnen de twee weken na de residustaalname een tegenstaal laten nemen. Daar staat wel tegenover dat de Mestbank de betrokken landbouwer tijdig moet verwittigen van de datum waarop een nitraatresidustaalname zal worden verricht. Ingeval de staalname zal worden gedaan na 30 oktober zorgt de Mestbank ervoor dat de landbouwer ten laatste twee weken voor de staalname in kennis wordt gesteld van de dag en het perceel of de percelen waarop het staal zal worden genomen;

– compost, waarvan geweten is dat het weinig stikstof laat vrijkomen, moet nergens meer emissiearm worden opgebracht;

– voor de aangifteplicht van bedrijven met groeimedium (hydrocultuur) wordt de definitie van aangifteplichtigen nader gepreciseerd;

– de verplichting om inscharingscontracten aan te geven wordt geschrapt omdat Mestbank hierover reeds gegevens heeft;

– voor de berekening van het voederrantsoen van rundvee ter bepaling van de mestuitscheiding worden voederbieten, voedergranen en perspulp van suikerbieten op gelijke voet gesteld als maïs;

– in geval van overname moeten de overlater en overnemer zelf kunnen overeenkomen wanneer deze overname voor de berekening van het mestoverschot van hun bedrijven in rekening kan worden gebracht;

– voor de berekening van het mestoverschot kunnen ook landbouwers met mestboekhouding hun reële mestproductie bewijzen. Voor de berekening van de mestverwerkingsplicht wordt abstractie gemaakt van uitbreiding mits mestverwerking, vermits die uitgebreide productie toch niet op Vlaamse landbouwgrond komt maar moet worden geëxporteerd;

– bij de omzetting van nutriëntenemissierechten (NER) naar andere diersoorten worden gewoon de desbetreffende uitscheidingscijfers genomen en er wordt een nieuwe bepaling ingevoerd om tijdelijke NER (TNER-D) toe te kennen voor het houden van dieren in het kader van natuurbeheer, wetenschap, onderwijs en beheer van de onroerende goederen van openbare besturen. Er wordt in een beroepsmogelijkheid voorzien ingeval van beslissingen betreffende tijdelijke NER;

– in geval van overdracht van NER worden de niet-ingevulde nutriëntenemissierechten bepaald op grond van de invulling van de nutriëntenemissierechten gedurende de laatste drie gekende kalenderjaren voorafgaand aan de datum van overname. De verplichting om alle NER van de over te dragen diersoort over te dragen en de productie van die diersoort volledig stop te zetten, wordt geschrapt;

– de overlating van NER met vrijstelling van annulering van 25 percent wordt gewijzigd. Bij een eerste installatie moet de overnemer jonger dan 40 jaar zijn. In de andere gevallen kan deze overlating met vrijstelling van de inhouding van 25 percent enkel bij bloed- en aanverwanten in nederdalende lijn of tot tweede graad in de zijlijn (broers en zusters, schoonbroers en schoonzusters). Wie overdraagt met 25 percent verwerking in plaats van afroming, zal ook onder de bepaling van de annulering van niet-ingevulde nutriëntenemissierechten vallen indien de mestverwerking niet wordt uitgevoerd;

– ook voor vervoer van champost kan de burenregeling gelden op basis van een door de Mestbank goedgekeurde overeenkomst;

– er wordt in bepalingen voorzien in het kader van de handhaving van de regels betreffende de tijdelijke nutriëntenemissierechten en betreffende het vervoer;

– de overgangsbepaling betreffende milieuvergunningen die laattijdig werden ingediend, wordt geschrapt, want deze is achterhaald door de ontkoppeling van milieuvergunning en nutriëntenhalte;

– verder zijn er belangrijke overgangsbepalingen opgenomen en dat voor overnemers in de jaren voor de inwerkingtreding van het Mestdecreet, die op datum van 31 december 2006 de milieuvergunningen nog niet hadden overgenomen; voor de producenten die beroep deden op de regeling tot uitstel/afstel van de superheffing ingeval van mestverwerking en voor de producenten die in de productiejaren 2004, 2005 en 2006 dieren hielden en ondertussen zijn gestopt, waardoor hun nutriëntenhalte verviel;

– de rechtsgrond wordt bepaald om de Vlaamse Regering toe te laten een vergoeding 'natuur' (cf. besluit van de Vlaamse Regering van 6 juni 2008 betreffende het sluiten van beheersovereenkomsten en het toekennen van vergoedingen ter uitvoering van verordening (EG) nr. 1698/2005 van de Raad van 20 september 2005 inzake steun voor plattelandsontwikkeling) vast te stellen in geval van beperking van de bemesting in de kwetsbare zones natuur (natuurgebieden, natuurreservaten, natuurontwikkelingsgebieden).

1.7. Milieuvergunningendecreet

In het Milieuvergunningendecreet wordt de decretale basis gecreëerd voor de gemeenten om bij de akteneming van een klasse 3-inrichting bijzondere voorwaarden op te leggen, in zoverre deze geen emissiegrenswaarden opleggen en niet afwijken van de beste beschikbare technieken (BBT).

Andere wijzigingen aan het Milieuvergunningendecreet hebben betrekking op de gelijkschakeling van de beroepstermijnen, alsook de stilzwijgende weigering wanneer de bevoegde overheid geen beslissing neemt over een wijziging of aanvulling van vergunningsvoorwaarden binnen de termijn bepaald in het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (VLAREM).

1.8. MER-decreet

In titel IV betreffende de milieueffect- en veiligheidsrapportage (MER en VR) van het decreet houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (DABM) wordt het begrip 'initiatiefnemer' voor een plan-MER gewijzigd. Voor wat betreft ruimtelijke uitvoeringsplannen is conform de huidige regelgeving de plannende overheid ook initiatiefnemer van het bijhorende plan-MER. Door de voorgestelde wijziging wordt het mogelijk dat een projectontwikkelaar aan de plannende overheid verzoekt om initiatiefnemer

te zijn van een plan-MER, voor zover het RUP wordt opgesteld met het oog op de realisatie van een bepaald project of bepaalde projecten van de voormelde projectontwikkelaar.

1.9. Bodemdecreet

Het verzameldecreet bevat ook een aantal inhoudelijke wijzigingen aan het Bodemdecreet:

– de overdraagbaarheid aan de volgende eigenaar van een vrijstelling van de saneringsplicht wordt geregeld;

– de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM) krijgt de bevoegdheid om te bepalen binnen welke termijn het verplichte beschrijvend bodemonderzoek moet worden uitgevoerd en het verslag ervan bij haar moet worden ingediend;

– de mogelijkheid wordt ingeschreven om bij de Vlaamse Regering een administratief beroep aan te tekenen tegen de beslissing van de OVAM over het verzoek tot toepassing van het risicobeheer. Het beroep bij de Vlaamse Regering wordt ook uitgebreid tot de beslissingen van OVAM in het kader van de overdracht van een risicogrond met bodemonderzoek. Ten slotte wordt voorzien in een bijkomende mogelijkheid tot het indienen van een beroep tegen de aanmaning van de OVAM tot het uitvoeren van een beschrijvend bodemonderzoek of bodemsanering bij nieuwe bodemverontreiniging;

– de taken van een erkende bodemsaneringsorganisatie zijn niet louter beperkt tot taken die een gevolg zijn van bodemverontreiniging maar omvatten ook taken ter voorkoming van bodemverontreiniging, bijvoorbeeld in het kader van een sectoraal bodempreventie- en bodembeheersplan. Bovendien bepaalt het ontwerp van decreet dat de bodemsaneringsorganisatie niet enkel de verplichtingen van een saneringsplichtige kan overnemen, maar eveneens de sanering van een saneringswillige. Ten slotte kunnen door de wijzigingen in het ontwerp van verzameldecreet ook de werkingskosten van een bodemsaneringsorganisatie in aanmerking komen voor subsidiëring;

– het gebruik van een volledig ingevuld, gedagtekend en ondertekend meldingsformulier is noodzakelijk om de meldingen van overdracht van een risicogrond op een efficiënte, zorgvuldige en rechtszekere wijze te kunnen behandelen. Bij de opmaak van het Vlaams reglement betreffende de bodemsanering (VLAREBO) werd dit initieel ingeschreven, maar de Raad van State wees er op dat er daartoe geen decretale basis was;

– de OVAM kan binnen een termijn van zestig dagen na ontvangst van de melding van de overdracht van een risicogrond aanmanen tot opmaak van een beschrijvend bodemonderzoek. Het Bodemdecreet bepaalt ook dat een melding van overdracht slechts ontvankelijk is als bij de melding een oriënterend bodemonderzoek bijgevoegd is. Het ontwerp van decreet verduidelijkt dat de termijn van zestig dagen pas begint te lopen na ontvangst van een ontvankelijke melding;

– omwille van de rechtszekerheid wordt uitdrukkelijk opgenomen dat de bevoegdheid van de Vlaamse Regering zich ook uitstrekt tot het vaststellen van nadere regels over het verval van de vrijstelling van de saneringsplicht die krachtens het decreet van rechtswege is overgegaan naar de verwerver of een latere verwerver in het kader van de overdracht van een verontreinigde risicogrond;

– de verplichtingen die op een exploitant rusten bij de sluiting van een risico-inrichting worden uitdrukkelijk in het Bodemdecreet opgenomen;

– de informatieplicht van de curator en de vereffenaar wordt aangepast en het toepassingsgebied van de bodemonderzoeksplicht van de curator en de vereffenaar wordt verduidelijkt. De verplichte melding van een faillissement binnen een termijn van 30 dagen wordt geschrapt. Dit is volgens de minister een duidelijke administratieve vereenvoudiging. Om eventuele interferentie met de faillissementswetgeving te vermijden, wordt het toepassingsgebied van de verplichting van de curator om het initiatief te nemen tot het uitvoeren van een oriënterend bodemonderzoek beperkt tot de risicogronden die eigendom zijn van de gefailleerde en niet meer op gronden die niet betrokken zijn in het faillissement en die bijvoorbeeld door de gefailleerde werden gebruikt.

2. Omzetting van Europese regelgeving

Naast de inhoudelijke wijzigingen is een aantal bepalingen erop gericht de Vlaamse regelgeving volledig

in overeenstemming met de Europese regelgeving te brengen. Zo worden in het Natuurdecreet volgende wijzigingen aangebracht:

– de mogelijkheid voor de Vlaamse Regering om de bijlagen aan te passen wanneer dat nodig is met het oog op conformiteit met de Habitat- en de Vogelrichtlijn wordt omschreven;

– conform de Habitat- en Vogelrichtlijn wordt het soortenbeleid losgekoppeld van de ruimtelijke bestemmingen, voor zover dat noodzakelijk is voor de bescherming van Europees relevante soorten en leefgebieden;

– de termijn waarbinnen de Vlaamse Regering een gebied als speciale beschermingszones moet aanduiden nadat de Europese Commissie dit gebied van communautair belang heeft verklaard, wordt gewijzigd (zes jaar in plaats van drie maanden).

Een andere belangrijke wijziging komt tegemoet aan de verplichting uit de project-MER-richtlijn (85/337/EEG) om – in geval er een vrijstelling van de MER-plicht is en een andere vorm van beoordeling geschikt is – de gegevens die bij de beoordeling werden verzameld voortaan verplicht ter beschikking van het betrokken publiek te stellen.

3. Technische verbeteringen

Ten slotte worden volgens de minister in het verzameldecreet een aantal louter technische verbeteringen doorgevoerd. Dit is onder meer het geval voor de voorgestelde wijzigingen aan het Afvalstoffendecreet, die enkel de verwijzing naar de nieuwe verordening 1013/2006/EG van 14 juni 2006 betreffende de overbrenging van afvalstoffen beogen.

Andere artikelen beogen de rechtzetting van verkeerde verwijzingen in Milieuhandhavingsdecreet (Titel XVI – Toezicht, handhaving en veiligheidsmaatregelen van het decreet houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid) of betreffen de opname van een aantal vergeten bepalingen in het Bodemdecreet, zoals de ambtshalve aflevering van een bodemattest aan gemeenten in geval van aanpassingen aan het Grondeninformatieregister en de aanstelling van de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) als bodemsaneringsdeskundige.

II. ALGEMENE BESPREKING

1. Algemeen – adviezen

Op vraag van de heer *Rudi Daems* werden de nota's aan de Vlaamse Regering waarin de adviezen van de SERV, de Minaraad en de Mobiliteitsraad van Vlaanderen enerzijds en van de Raad van State anderzijds werden besproken, aan de commissie bezorgd.

2. Mestdecreet

Noordzeekustzone

De heer *Stefaan Sintobin* heeft vragen over de wijziging aan het Mestdecreet waarbij een Noordzeekustzone wordt gedefinieerd. In deze zone mag op zaterdag niet worden bemest. Het lid vraagt hierover meer toelichting.

De heer *Bart Martens* vraagt waarom specifiek in de Noordzeekustzone een verbod voor bemesting op zaterdag wordt ingesteld. Wat is de ratio achter deze beslissing? Heeft dit te maken met het toerisme in die zone? Waarom wordt er dan geen verbod opgelegd in de andere landelijke gebieden waarin veel aan toerisme wordt gedaan?

De heer *Karlos Callens* kan zich niet vinden in de suggestie van de heer Martens om het verbod uit te breiden naar andere zones. In het Mestdecreet zijn volgens het lid al voldoende beperkingen en voorwaarden opgelegd voor het uitrijden van mest. Waarom die uitzondering voor de Noordzeekustzone?

Minister *Hilde Crevits* antwoordt dat in VLAREM II was opgenomen dat in de Noordzeekustzone de vestiging van nieuwe en de uitbreiding van bestaande varkenshouderijen en de vestiging van nieuwe pluimveestallen en nieuwe stallen voor grote zoogdieren, kleine herkauwers of konijnen naargelang hun ligging kon worden beperkt. Die bepaling had echter eigenlijk geen zin in een zeer rurale omgeving.

In de VLAREM-wijziging werd die bepaling over de Noordzeekustzone geschrapt. Tegelijkertijd was er de bezorgdheid om de geurhinder gedurende het (toeristische) weekend te beperken. Dat is de reden voor het

uitrijverbod op zaterdag. Aan de landbouwers wordt gevraagd hun werkregeling met creativiteit hieraan aan te passen. De minister voegt eraan toe dat gezien de verplichte emissie-arme aanwending van meststoffen, overeenkomstig artikel 22 van het Mestdecreet, er nog maar weinig hinder te verwachten is. De ervaring leert dat landbouwers ook niet geneigd zijn om per se op zaterdag dierlijke mest uit te rijden, tenzij dit echt noodzakelijk is, bijvoorbeeld omdat ze door de weersomstandigheden hun normale werkzaamheden hebben moeten uitstellen.

Nulbemesting

De heer *Bart Martens* vraagt zich verder af waarom er geen regeling is voor de ontheffing van de nulbemesting. Er zou een consensus zijn gegroeid tussen natuurverenigingen en landbouworganisaties over een regeling voor de bemesting in natuurreservaten en bosgebieden, dus over de nulbemesting en de mogelijkheden om daarvan af te wijken. Dit was niet opgenomen in het voorstel van decreet dat einde 2006 werd goedgekeurd (*Parl. St.* Vl. Parl. 2006-07, nr. 1007/9) omdat de indieners de dialoog tussen natuur en landbouw alle kansen wilden geven. Indien de consensus niet tijdig werd bereikt voor de tekst van het ontwerp van decreet, kan er dan hierover nog een amendement worden ingediend? De landbouwers die actief zijn in die gebieden verkeren nu in onzekerheid.

Minister *Hilde Crevits* bevestigt dat er een consensus is bereikt. De vertaling daarvan kan eventueel via amendementen worden toegevoegd aan het voorliggende ontwerp van decreet.

Uitbreiding en overname

De heer *Bart Martens* wil dat ook wordt bekeken hoe het systeem van uitbreiding via mestverwerking kan worden gehandhaafd. Vergunningverlenende overheden moeten vaststellen dat producenten wel verklaren dat de uitbreiding zal worden verwerkt maar dat er hiervoor geen echte garanties bestaan. Wat indien de verwerking uiteindelijk niet wordt gerealiseerd? Worden dan retroactief nutriëntenemissierechten ingetrokken?

Minister *Hilde Crevits* antwoordt dat indien de verwerking niet wordt gerealiseerd, de nutriëntenemissierechten mestverwerking worden geannuleerd overeenkomstig artikel 28, §5, van het Nutriëntenemissierechtenbesluit (besluit van de Vlaamse Regering van 7 september 2007 betreffende de toewijzing, het gebruik en de overname van de nutriëntenemissierechten en betreffende de bedrijfsontwikkeling na bewezen mestverwerking).

De heer *Karlos Callens* heeft vernomen dat een aantal gemeenten worden uitgesloten van de mogelijkheid tot uitbreiding via mestverwerking. Kan de minister dit verduidelijken?

Volgens minister *Hilde Crevits* is er op dit moment geen gebiedsgericht beleid betreffende de mogelijkheden van uitbreiding na bewezen mestverwerking. Ieder dossier zal op zijn leefmilieukundige verdiensten worden beoordeeld. Er zal bij een aanvraag tot uitbreiding na bewezen mestverwerking streng op worden toegezien dat de aanvrager heeft voldaan aan zijn mestverwerkingsplicht en aan de verplichting het jaar voorafgaand aan de aanvraag en de volgende jaren 25 percent van de gevraagde uitbreiding te verwerken.

Mevrouw *Vera Dua* verwijst naar artikel 51 van het ontwerp van decreet waarin aan de Vlaamse Regering de machtiging wordt gegeven om de bevoegdheden van de Mestbank te wijzigen. Het lid herinnert in dit verband aan de toezegging van de minister om met de provinciale overheden te bekijken wat het effect op het terrein is van de gewijzigde mestwetgeving inzake vergunningen en uitbreidingsmogelijkheden. Er wordt volgens het lid nu al te snel geschermd met het feit dat in het nieuwe Mestdecreet de milieuvergunningen losgekoppeld zijn van de nutriëntenemissierechten, maar volgens mevrouw Dua weet iedereen dat het op het terrein om dezelfde problematiek gaat. Daarom werd in het verleden ook steeds getracht om de milieuvergunning zoveel mogelijk aan de mestproductie te koppelen. Ze vreest dat door de huidige loskoppeling het zicht op wat er concreet op het terrein gebeurt verloren gaat.

Minister *Hilde Crevits* verwijst naar haar antwoord op een eerdere interpellatie van mevrouw Dua (*Hand.* Vl. Parl. 2008-09, nr. C8). Het Mestdecreet en het Milieuvergunningendecreet hebben een verschillende finaliteit. De koppeling van deze decreten werd door de decreetgever verlaten met het nieuwe Mestdecreet van 22 december 2006 en dit lijkt de minister heel logisch gezien de verschillende doelstelling van beide decreten.

Wat betreft het zicht op wat er concreet op het terrein gebeurt, herhaalt de minister dat in de op 19 septem-

ber 2008 door de Vlaamse Regering goedgekeurde wijziging van VLAREM I wordt bepaald dat de vergunningverlenende overheid aan de Vlaamse Landmaatschappij een afschrift van de milieuvergunning bezorgt wanneer het gaat om hinderlijke inrichtingen voor dieren en mestopslagplaatsen. Op die manier zal de Mestbank perfect op de hoogte zijn van wat er op het vlak van vergunningen gebeurt en zal zij kunnen nagaan of de uitbreiding in de overname van nutriëntenemissierechten kadert. De Mestbank kan de evolutie van het aantal vergunningen goed opvolgen. Het gaat de minister in het Mestdecreet in de eerste plaats over de waterkwaliteit in het kader van de Nitraatrichtlijn en de kaderrichtlijn Water en niet om de creatie van een administratieve speeltuin voor de Mestbank. In het Mestdecreet werd de Mestbank voldoende uitgerust om haar controlerende taak volledig waar te nemen.

Mevrouw *Vera Dua* sluit zich ook aan bij het advies van de Minaraad over de bepalingen inzake bedrijfsontwikkeling door overname. De raad stelt vast dat nu nieuwe uitzonderingen worden toegestaan om misbruiken te vermijden, maar is van oordeel dat een nog verdere aanpassing van het Mestdecreet niet los kan worden gezien van een eerste globale analyse van de werking en de impact van het decreet, inbegrepen de milieu-impact. Daarom stelt mevrouw Dua voor om de nieuwe versoepelingen te schrappen.

Minister *Hilde Crevits* herinnert eraan dat het nieuwe Mestdecreet amper twee jaar geleden in werking is getreden en dat de periode van het Vlaamse actieprogramma op 31 december 2010 afloopt. Op dat ogenblik zal het Vlaamse Gewest opnieuw met de Europese Commissie worden geconfronteerd. Het komt er dan op aan resultaten voor te leggen. De minister herhaalt dat de resultaten van de nitraatresidustaalnames zijn verbeterd en dat de overschrijdingen van de 50 mg nitraat per liter water in de mestactieplan-meetpunten dalen. De minister is het echter met mevrouw Dua eens dat de uitdaging groot blijft.

De Vlaamse Regering geeft aan de tuinders de kans om spuistroom op het land te brengen. Ze zal echter de mestverwerking in haar geheel opvolgen via het systeem van de mestverwerkingscertificaten. Wat de overdracht van NER-D in een familiale context betreft, kan de minister de wijziging van artikel 34 moeilijk een loutere versoepeling noemen. De minister wil in het Mestdecreet gewoon rekening houden met wat families hebben opgebouwd en ervoor zorgen dat familiale ondernemingen zonder afroming van NER binnen de familie kunnen blijven en kunnen worden voortgezet. De minister wil ook rekening houden met het succes van vennootschappen in de landbouw, weliswaar op familiale leest geschoeid en mits aan de nodige randvoorwaarden is voldaan. Dit is volgens de minister een legitieme zorg.

Nitraatmetingen

De heer *Karlos Callens* herinnert eraan dat hij al in 2007 fouten heeft aangeklaagd die werden gemaakt bij de nitraatresidumetingen bij landbouwers. Zijn er intussen maatregelen genomen om de correctheid van de stalen te garanderen?

Minister *Hilde Crevits* antwoordt dat de fouten werden gesignaleerd aan de Mestbank. Die heeft in haar contacten met de laboratoria de nodige maatregelen genomen om fouten bij het nemen van stalen te voorkomen. Tegelijkertijd heeft de minister aan de Mestbank de opdracht gegeven in de lastenboeken te voorzien dat op percelen met groenten geen stalen zouden worden genomen voor 1 november.

3. Drinkwater en afvalwater

Tarievenbeleid en reguleringsinstantie

De heer *Bart Martens* vraagt in hoeverre de reguleringsinstantie die bij de VMM terechtkomt ook invloed zal kunnen hebben op het tarievenbeleid van de waterdistributiemaatschappijen. De regionalisering van het tarievenbeleid was volgens het lid een onderdeel van een eerste fase van de staatshervorming waarover werd onderhandeld. De partij van de heer Martens heeft hieraan meegewerkt maar stelt vast dat deze maatregel op het federale niveau niet ter stemming wordt gelegd. Kan de reguleringinstantie op het tarievenbeleid inspelen en wat houdt de regulering nog in bij ontstentenis van bevoegdheden op dit vlak? Zijn er scenario's voor het geval deze bevoegdheid wordt geregionaliseerd en voor het geval dit niet gebeurt?

De *minister* antwoordt dat het tarief met betrekking tot de drinkwaterdistributie nog altijd federaal wordt bepaald. De aanvragen en motivatie voor een eventuele tariefverhoging worden voorgelegd aan de federale Prijzendienst en de federale minister van Economie, die op basis van de motivatie de prijsverhoging al

dan niet toestaat. Bij de effectieve regionalisering kan deze taak inderdaad door de regulator worden opgenomen. De drinkwaterfactuur is vanaf 1 januari 2005 echter aangevuld met twee componenten, met name de bijdrage en/of vergoeding voor de gemeentelijke sanering van afvalwater en de bijdrage en/of vergoeding voor de bovengemeentelijke sanering. De bijdrage of vergoeding voor de bovengemeentelijke sanering wordt als één tarief voor heel Vlaanderen vastgelegd. Jaarlijks wordt dit tarief geïndexeerd. De gemeentelijke bijdrage wordt door het Vlaamse Gewest geplafonneerd. Binnen deze beperking bepalen de drinkwatermaatschappijen het tarief, onder toezicht van de economisch toezichthouder. Het rapporteringsinstrument dat momenteel wordt ontwikkeld, moet volgens de minister toelaten dit tarief aan de uitgaven in het kader van de gemeentelijke sanering te toetsen.

Takenpakket

De heer *Rudi Daems* herinnert aan de resolutie betreffende de saneringsplicht voor afvalwater die op 5 maart 2008 werd aangenomen (*Parl. St.* Vl. Parl. 2007-08, nr. 1504/6). Er wordt nu weliswaar met een reguleringsinstantie voor drinkwater gestart, maar de invulling van het takenpakket ervan blijft minimaal. Het blijft bij een prestatievergelijking van de openbare exploitanten. De Vlaamse Regering kiest duidelijk voor de weg van de geleidelijkheid. Dat is volgens de heer Daems echter ongepast gelet op het schrijnende gebrek aan transparantie en de onverklaarbare verschillen in de watertarieven. Als vertaling van de resolutie is het voorliggende onvoldoende. De heer Daems kondigt daarom een amendement aan waarin voor het takenpakket van de reguleringsinstantie wordt teruggegrepen naar het takenpakket zoals omschreven in het Drinkwaterdecreet.

De heer Daems betreurt ook samen met de Minaraad en de SERV dat de andere opties voor operationalisering van de reguleringsinstantie niet werden onderzocht. De fractie van het lid is voorstander van het oprichten van een afzonderlijke instantie voor de watersector, naar analogie met de VREG (Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt). Met als enige motivatie het verhogen van de efficiëntie wordt de reguleringsinstantie nu bij de VMM ondergebracht. Zijn er wel voldoende garanties voor onafhankelijkheid en neutrale werking? In de toelichting bij artikel 15 wordt verwezen naar de deontologische code voor ambtenaren en de wet op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, maar dat is volgens het lid onvoldoende om te komen tot een onafhankelijke reguleringsinstantie die voldoende slagkracht heeft ten aanzien van de drinkwatermaatschappijen. Bij de bespreking van de tweede begrotingscontrole 2008 zal de heer Daems ook informeren naar het budget dat voor de reguleringsinstantie wordt uitgetrokken.

Het lid vraagt verder naar de timing voor de realisatie van het aangekondigde waterverkoopreglement.

Minister *Hilde Crevits* antwoordt dat het economisch toezicht op de afvalwatersector nu al is toegewezen aan een onafhankelijk rechtpersoon, met name de VMM. De VMM heeft zich intussen gereorganiseerd als economisch toezichthouder op de afvalwatersector. Bij de invulling van de reguleringstaken zijn overlappingen met de taken die al worden uitgevoerd door de VMM dan ook niet te vermijden.

De grootste synergie is volgens de minister dan ook te bereiken door integratie van deze reguleringsinstantie in de VMM. Daarbij zullen garanties worden ingebouwd om de onafhankelijkheid van de reguleringsinstantie en de vertrouwelijkheid van de gegevens te garanderen. De personeelsleden van de reguleringsinstantie zullen geen taken of functies vervullen die niet verenigbaar zijn met het uitoefenen van hun taak en functie bij de reguleringsinstantie.

De VMM heeft reeds ervaring met vertrouwelijkheid van aangeleverde gegevens (bijvoorbeeld in het kader van de heffingsberekening, de kwaliteitscontrole van afvalwater enzovoort) en staat garant dat deze vertrouwelijkheid ook in deze materie behouden blijft. Bijkomend heeft de VMM onder meer als kerntaken het opvolgen van de grond- en oppervlaktewaterkwaliteit en de kwaliteit van het water bestemd voor menselijke consumptie. Deze basisgegevens vormen een belangrijke input voor een reguleringsinstantie. Een gemakkelijke en efficiënte toegang tot deze kwaliteitsgegevens betekent dan ook een meerwaarde voor de reguleringsinstantie.

De adviezen die de reguleringsinstantie formuleert conform haar opdrachten, opgenomen in artikel 12 van het decreet van 24 mei 2002, omvatten volgens de minister een zeer specifieke materie. Een instantie die niet of onvoldoende bekend is met (de complexiteit van) de waterketenproblematiek en niet over de nodige achtergrond en gegevens beschikt, zal veel moeilijker in staat zijn om de implicaties van een en

ander te kunnen voorzien. De taken van de reguleringsinstantie van de drinkwatermaatschappijen zijn in extenso opgenomen in artikel 12 van het decreet betreffende water bestemd voor menselijke aanwending. Deze taakstelling blijft onverminderd van toepassing; het ontwerp van verzameldecreet wijzigt hier niets aan.

De kerntaak van de reguleringsinstantie zal zich in de eerste fase vooral richten op prestatievergelijking van exploitanten van een openbaar distributienetwerk, met de bedoeling om via de prestatievergelijking na te gaan of de drinkwatermaatschappijen aan hun abonnees/klanten water leveren tegen een correcte (marktconforme) prijs.

De beperking tot een loutere prestatievergelijking van de exploitanten kan volgens de minister enkel als een eerste opstap naar een regulering van de drinkwatersector worden beschouwd. Om pragmatische redenen wordt de regulering van de drinkwatersector in functie van de beschikbare gegevens en expertise gradueel verder uitgebouwd. De wijze waarop deze bijkomende opdracht gradueel wordt uitgebouwd, zal worden opgevolgd en gestuurd via de beheersovereenkomst met het intern verzelfstandigd agenschap met rechtspersoonlijkheid VMM en de jaarlijkse ondernemingsplannen die een onderdeel vormen van de begrotingsopmaak.

Wat de timing voor de realisatie van het aangekondigde waterverkoopreglement betreft, antwoordt de minister dat haar administratie recent een ontwerp van reglement heeft afgerond. De minister zal dit op korte termijn aan de Vlaamse Regering voorleggen.

Aquafin en gemeentelijke rioolbeheerders

De heer *Rudi Daems* stelt dat in de resolutie betreffende de saneringsplicht inzake afvalwater ook voor de verdere ontwikkeling en versterking van het ecologische en economische toezicht op Aquafin en de gemeentelijke rioolbeheerders wordt gepleit. Zal de reguleringsinstantie in de toekomst ook taken inzake waterzuivering krijgen? Het lid pleit voor een versterking en een uitbreiding van de taken van de reguleringsinstantie.

Minister *Hilde Crevits* antwoordt dat Aquafin op dit moment behoorlijk werk levert, maar dat voortdurend naar efficiëntieverbetering op zoek moet worden gegaan. Een belangrijk instrument dat hiervoor momenteel wordt uitgewerkt, is het opstellen en uittesten van een indicatorenkader. Indien dit indicatorenkader stabiel blijkt, zal dit een belangrijk element vormen bij een nieuwe beheersovereenkomst tussen de nv Aquafin en het Vlaamse Gewest. De nieuwe beheersovereenkomst zal ook een verdere opdeling tussen de gemeentelijke en bovengemeentelijke activiteiten bevatten. De minister benadrukt dat de huidige organisatie – met een gescheiden boekhouding tussen de gemeentelijke en bovengemeentelijke activiteiten – door de Europese Commissie goed werd bevonden. Dat wat de resultaatverbintenis met de nv Aquafin betreft.

Wat betreft de gemeentelijke sanering en het gemeentelijke indicatorenkader, stelt de minister dat volgende maatregelen werden genomen om duidelijk in kaart te brengen waar de middelen voor investeringen naar toe gaan:

– de gemeentelijke uitvoeringsplannen worden uitgewerkt zodat een gemeente duidelijk weet tegen wanneer, welke investeringen, door wie moeten gebeuren en wat het kostenplaatje hiervan zal zijn;

– aan de Vlaamse Milieumaatschappij, als economische toezichthouder op de afvalwaterzuiveringssector, werd de opdracht gegeven om een gelijkvormige rapportering van de gemeentelijke ontvangsten en uitgaven in kaart te brengen. De economische toezichthouder heeft ondertussen een rapporteringsinstrument ontwikkeld dat moet toelaten de inkomsten uit de bijdragen af te zetten tegen de inspanningen die op gemeentelijk vlak geleverd worden met betrekking tot de uitbouw en de exploitatie van de gemeentelijke saneringsinfrastructuur. Dit rapporteringsinstrument is op 29 mei 2008 in een vergadering aan de gemeentebesturen van Oost-Vlaanderen toegelicht. Aan de hand van eventuele opmerkingen zal dit instrument nog worden bijgestuurd en in het najaar ter beschikking van de gemeentebesturen van de andere provincies worden gesteld.

Tot slot heeft de minister haar administratie ook nog de opdracht gegeven een studie uit te voeren naar de redelijke kostenterugwinning voor de bovengemeentelijke sanering en dit in voorbereiding van de implementatie van artikel 9 van de kaderrichtlijn Water. De minister hoopt op korte termijn de resultaten van deze studie te ontvangen.

Replieken

De heer *Rudi Daems* stelt vast dat de minister nu al enkele jaren blijft verwijzen naar het indicatorenkader voor wat betreft de heronderhandeling van de beheersovereenkomst met Aquafin. Het lid besluit daaruit dat er deze legislatuur geen tweede fase van de onderhandeling zal komen.

De heer Daems begrijpt verder uit het antwoord dat er volgens de minister voldoende garanties zijn dat de reguleringsinstantie onafhankelijk en vertrouwelijk kan blijven werken. Het lid vindt de garanties in de toelichting bij artikel 15 echter ruim onvoldoende. De integratie van de reguleringsinstantie in de VMM heeft weliswaar het voordeel van efficiëntie en benutting van de aanwezige kennis. Een belangrijk nadeel blijft echter het ontbreken van voldoende slagkracht en voldoende garanties voor een onafhankelijke werking in de toekomst. De reguleringsinstantie laten starten met als taak louter prijsvergelijking, vindt het lid pover. Het lid zal dan ook zijn amendement bij artikel 15 met een meer uitgebreide omschrijving van de taken van de reguleringsinstantie handhaven. Ook het advies van SERV en Minaraad is daarover duidelijk.

De heer *Bart Martens* betwijfelt dat een dergelijk amendement zin heeft aangezien artikel 12 van het Drinkwaterdecreet al eenzelfde volledige opsomming van de diverse taken van de reguleringsinstantie bevat. Het voorliggende ontwerp van decreet bevat geen wijziging van het reeds decretaal bepaalde takenpakket.

De heer *Rudi Daems* repliceert dat uit het antwoord van de minister blijkt dat ze kiest voor een gefaseerde aanpak met als voorzichtige en pragmatische start een prijsvergelijking. Ook de onduidelijke vermenging van taken van de reguleringsinstantie en van de VMM staat haaks op het concept van de reguleringsinstantie zoals omschreven in het Drinkwaterdecreet. Dit is volgens het lid geen voorbeeld van goed beleid. Het kan daarom geen kwaad om de reeds vastgelegde ruimere taken nog eens te herbevestigen.

Minister *Hilde Crevits* herhaalt dat de taken van de reguleringsinstantie van de drinkwatermaatschappijen al in extenso zijn opgenomen in artikel 12 van het decreet betreffende water bestemd voor menselijke aanwending. Deze taakstelling blijft onverminderd van toepassing, het ontwerp van verzameldecreet wijzigt hier niets aan. De minister begrijpt daarom niet waarom de heer Daems die taken opnieuw in een amendement wil omschrijven.

4. Integraal waterbeleid

De heer *Rudi Daems* herinnert aan zijn eerdere herhaalde tussenkomsten over het uitblijven van het uitvoeringsbesluit betreffende de financiële instrumenten opgenomen in het decreet Integraal Waterbeleid (onteigening, voorkooprecht, aankoopplicht, vergoedingsplicht). Intussen zijn bijna alle bekkenbeheerplannen goedgekeurd. Daarbij is er slechts één oeverzone aangeduid. Hoe kunnen deze plannen worden uitgevoerd zonder financiële instrumenten?

Minister *Hilde Crevits* stelt dat ze op 18 juli 2008 in een mededeling aan de leden van de Vlaamse Regering een stand van zaken van de vaststelling van de bekkenbeheerplannen heeft gegeven. Het is de bedoeling om tot een definitieve vaststelling van de bekkenbeheerplannen door de Vlaamse Regering te komen vooraleer de ontwerpen van stroomgebiedbeheerplannen in openbaar onderzoek gaan. Volgens de Europese kaderrichtlijn Water en het decreet betreffende het integraal waterbeleid dienen de ontwerpen van stroomgebiedbeheerplannen in openbaar onderzoek te gaan minstens een jaar voor de vaststelling ervan op 22 december 2009. Specifiek wat de financiële instrumenten betreft, is in de mededeling verduidelijkt dat er verder interkabinettenoverleg zal worden gepleegd. Daarbij is het de bedoeling om, tegelijk met de definitieve vaststelling van de bekkenbeheerplannen, ook het besluit financiële instrumenten definitief goed te keuren.

De heer *Rudi Daems* vraagt aanvullend of er in de begroting 2009 middelen zullen worden uitgetrokken om die financiële instrumenten operationeel te maken.

5. Natuurdecreet en Jachtdecreet

Natuurrichtplannen

Mevrouw *Vera Dua* ziet als belangrijkste wijziging in het hoofdstuk over het Natuurdecreet dat de verplichting tot het opstellen van natuurrichtplannen wordt geschrapt. De toelichting vermeldt wel dat voor het Vlaams Ecologisch Netwerk het principe behouden blijft. Kan de minister verder verduidelijken of de verplichting nu al dan niet volledig wordt afgeschaft?

De natuurrichtplannen werden als een zeer belangrijk instrument gezien voor de realisatie van natuurwaarden en het bereiken van de instandhoudingsdoelstellingen. Mevrouw Dua weet dat deze plannen tot

hiertoe maar moeizaam tot stand kwamen. Maar in die omstandigheden moet worden nagegaan wat de oorzaken zijn en hoe het proces kan worden bijgestuurd. Ook de Minaraad verwijst in zijn advies naar de aangekondigde evaluatie van het natuurrichtplanproces. Het instrument dan maar gewoon afschaffen, is volgens het lid niet de meest logische keuze. Het goede dreigt daardoor met het slechte te verdwijnen.

Minister *Hilde Crevits* deelt mee dat de natuurrichtplannen al aan een dubbele evaluatieoefening werden onderworpen. Een externe studie over de dan nog lopende participatieve processen werd op 17 november 2006 opgeleverd (Maarten Van Den Eynde, Participatief beleid en de natuurrichtplannen – een analyse van de participatie van het Vlaamse middenveld, Universiteit Antwerpen, 2006). Bovendien werd in het najaar van 2007 binnen het Agentschap voor Natuur en Bos een interne evaluatieoefening verricht, waarbij alle betrokkenen (ambtenaren en doelgroepen) werden bevraagd. De voorliggende hervormingen zijn gebaseerd op deze evaluaties.

De minister stelt dat de natuurrichtplannen ondubbelzinnig niet worden afgeschaft. Wat wel wordt afgeschaft, is de verplichting om ze tegen 2007 allemaal vast te stellen, vermits deze verplichting in het afgelopen decennium onhaalbaar is gebleken. Ze wordt vervangen door de verplichting om binnen de vijf jaar na aanwijzing van speciale beschermingszones (conform artikel 36bis, §9, van het Natuurdecreet) of binnen de vijf jaar na afbakening van VEN op basis van planologische processen (conform artikel 17, §3, van het Natuurdecreet) een natuurrichtplan op te maken. Voor een reeks andere zones worden natuurrichtplannen facultatief gemaakt (overige gebieden van VEN en integraal verwevend en ondersteunend netwerk).

De wijzigingsbepalingen strekken er volgens de minister toe dat de figuur van de natuurrichtplannen wordt geoptimaliseerd, zodat deze effectiever en efficiënter kunnen worden ingezet. De voornaamste wijzigingen zijn dat de inbreng van het middenveld wordt vereenvoudigd en dat er een groter accent wordt gelegd op de afstemming tussen bestaande instrumenten. Daar is volgens de minister een grote nood aan.

Habitat- en Vogelrichtlijn en Soortenbesluit

Mevrouw *Vera Dua* heeft ook een vraag bij de wijziging van artikel 9 van het Natuurdecreet. Betreft het een strikte aanpassing van het decreet aan de Habitatrichtlijn en de Vogelrichtlijn of worden ook andere wijzigingen doorgevoerd? De vraag die iedereen zich dan stelt is waar het Soortenbesluit blijft. De minister heeft dit reeds enkele malen aangekondigd en er wordt ook voortdurend naar verwezen bij het nemen van maatregelen. Maar is er al een consensus bereikt en zijn er al teksten beschikbaar?

De *minister* antwoordt dat de aanpassing van het artikel op zich geen strikte omzetting van de Habitatrichtlijn en de Vogelrichtlijn is, maar wel de strikte omzetting ervan toelaat. De rechtsgrond van het soortenbeleid, die bestaat in artikel 51 van het Natuurdecreet, wordt vrijgesteld van de in artikel 9, op planologische gronden gebaseerde, beperkingen – althans voor zover het gaat om de bescherming van Europees relevante soorten.

Een voorontwerp van Soortenbesluit is eind 2007 al voor advies voorgelegd aan Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud, de Vlaamse Hoge Jachtraad, de Vlaamse Hoge Raad voor Riviervisserij en de Minaraad. Op basis van deze adviezen werd er een grondige bijstelling van het voorontwerp doorgevoerd. De tekst wordt nu afgewerkt en eerdaags in procedure gebracht.

De heer *Karlos Callens* herinnert aan de bespreking van de ontwerpen van besluit inzake de jachtopeningstijden en de voorwaarden waaronder de jacht kan worden uitgeoefend (*Parl. St.* Vl. Parl. 2007-08, nr. 1705). Er werd toen toegezegd om de kauwen en de meeuwen, die aanzienlijke overlast meebrengen, uit de bescherming te halen. De timing voor deze beslissing zou september 2008 zijn. Wat is de stand van zaken?

De *minister* stelt in haar antwoord dat dit los staat van de discussie over het voorliggende ontwerp van verzameldecreet. De mogelijkheid zal geschapen worden in het kader van het Soortenbesluit. Maar ook hier staat de verenigbaarheid ervan met de Vogelrichtlijn voorop.

Kustpolders

De heer *André Van Nieuwkerke* stelt dat in het kader van het vorige verzameldecreet werd afgesproken om een voorontwerp van besluit in uitvoering van artikel 25 van het Jachtdecreet voor bespreking voor te leggen en tevens om in uitvoering van de beslissing van

de Vlaamse Regering inzake de afbakening van de agrarische en de natuurlijke structuur van de buitengebiedregio Kustpolders-Westhoek concrete voorstellen tot optimalisatie van het beschermingsregime van de historisch permanente graslanden uit te werken. Wat is hieromtrent de stand van zaken?

Landbouw en natuur zijn hier volgens de heer Van Nieuwkerke duidelijk bondgenoten. Om verdere schade aan de landbouw te vermijden, is het dringend nodig dat de poldergraslanden worden beschermd. De beheersovereenkomsten gebaseerd op vrijwilligheid brengen volgens het lid geen soelaas. Vandaag geldt trouwens slechts op 35 percent van alle poldergraslanden een verbod of vergunningsplicht op vegetatiewijziging, zoals het scheuren van weiden. De minister zou in juni 2008 concrete maatregelen voorleggen.

Minister *Hilde Crevits* deelt mee dat in het najaar van 2007 een volledig uitgewerkt en zo goed mogelijk onderbouwd voorontwerp van besluit tot uitvoering van artikel 25 van het Jachtdecreet voor advies werd voorgelegd aan de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud en de Vlaamse Hoge Jachtraad. Deze adviezen werden respectievelijk bekomen op 3 en op 12 december 2007. Op 7 februari 2008 is er, over een op grond van deze adviezen bijgestelde tekst, een advies bekomen van de Inspectie van Financiën. Gemeenschappelijk aan deze adviezen is dat er op wordt gewezen dat dit besluit zeer hoge administratieve kosten met zich mee zou brengen en dat er wordt gewaarschuwd voor 'oneindige' budgettaire aanspraken. Deze opmerkingen in de adviezen maken volgens de minister dat het nodig is de regeling grondig conceptueel te herdenken. Die oefening is nu bezig. Het verband met de kwestie van de poldergraslanden wordt daarbij zuiver gesteld.

De heer *André Van Nieuwkerke* repliceert dat over de bescherming van de kustpolders en de waardevolle graslanden nu al lang wordt nagedacht en gediscussieerd. Het lid begrijpt dat er financiële implicaties zijn, maar meent dat er nu concrete stappen moeten worden gezet en dat de commissie Leefmilieu zich daarover zou moeten buigen. De schade aan landbouwgewassen hangt samen met het verdwijnen van waardevolle graslanden, waardoor de vogels de akkers gaan opzoeken. Ook de druk op de natuur in de kustzone en de toeristische waarde ervan, zijn belangrijke elementen in de discussie. Een win-winsituatie voor lanbouw en natuur is nog deze legislatuur mogelijk.

De heer *Patrick De Klerck* kan het standpunt van de Inspectie van Financiën over het uitvoeringsbesluit van het Jachtdecreet goed begrijpen. Er gaan zeer hoge administratieve kosten mee gepaard. Ook de budgettaire aanspraken zijn oneindig, het gaat immers om zeer veel gebieden en het is nodig prioriteiten te stellen. Het is inderdaad ook nodig de regeling grondig conceptueel te bekijken. Het lid wil daaraan toevoegen dat moet worden opgelet met de geografische afbakening. Een eventueel Polderdecreet, want het lid begrijpt het pleidooi van de heer Van Nieuwkerke als een voorzet voor een dergelijk decreet, moet zich dan ook beperken tot die gebieden. In uitvoering van het Duinendecreet zijn zeer goede maatregelen genomen inzake behoud van natuurwaarden, biodiversiteit en soortenbeleid. Maar de geografische afbakening is op die manier gebeurd dat het decreet ook uitwerking heeft op bedrijven, hotels, campings en woonzones. Bij die omlijning heeft het lid ernstige bedenkingen. Een Polderdecreet behoort voor de heer De Klerck tot de mogelijkheden, maar dan enkel onder strikte voorwaarden en binnen duidelijk afgelijnde geografische gebieden.

De heer *Patrick Lachaert*, commissievoorzitter, stelt dat hierover in de commissie later verder van gedachte kan worden gewisseld.

6. Milieuvergunningendecreet

Bijzondere voorwaarden

De heer *Rudi Daems* verwijst naar de mogelijkheid om bijzondere voorwaarden op te leggen aan klasse 3-inrichtingen. De fractie van het lid heeft al eerder gesteld dat de doorgevoerde verlaging van klasse 2 naar klasse 3 van een reeks inrichtingen beleidsmatig een foute keuze is. Talrijke gemeenten hebben onvoldoende slagkracht om correct toezicht te houden op de inrichtingen van klasse 3. Bovendien is de klasseverlaging volgens het lid strijdig met de filosofie van het Milieuvergunningendecreet, omdat klasse 3 eigenlijk bedoeld is voor inrichtingen die nauwelijks hinderlijk zijn.

Het lid begrijpt dat in de filosofie van de minister nu in de mogelijkheid moet worden voorzien om bijzondere voorwaarden op te leggen. De heer Daems dringt echter aan op een jaarlijkse evaluatie, met een rapportering aan het Vlaams Parlement, om na te gaan of de nieuwe indeling geen grote problemen op het terrein veroorzaakt.

Minister *Hilde Crevits* verwijst naar eerdere besprekingen (*Hand.* Vl. Parl. 2007-08, nr. C221) en herhaalt dat ingevolge de aanpassing van het criterium 'geïnstalleerde totale drijfkracht' er naar schatting een 7000-tal bedrijven van de tweede naar de derde klasse zullen verschuiven. Deze aanpassing is volgens de minister verantwoord omdat de technologie dermate is geëvolueerd – onder meer door de toepassing van de beste beschikbare technieken – dat het criterium drijfkracht in veel mindere mate dan vroeger evenredig is met hinder, in het bijzonder geluids- en stofhinder. De minister blijft dus werken binnen de filosofie van het Milieuvergunningendecreet, waarin inrichtingen in klasse 3 in principe minder hinderlijk zijn.

Ook omdat de gemeenten niet altijd voldoende mensen en middelen hebben om het toezicht op de klasse 3-inrichtingen te verzekeren, heeft de minister precies van de gemeenten, via de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten, de expliciete vraag gekregen om hen toe te laten ook preventief op te treden, met name in de vorm van de mogelijkheid om bijzondere voorwaarden op te leggen aan klasse 3-inrichtingen, dit uiteraard binnen bepaalde redelijke grenzen. De Vlaamse Regering heeft de minister bevoegd voor Leefmilieu gelast om tegen uiterlijk 31 december 2010 een evaluatie met betrekking tot deze bepalingen uit te voeren.

Wat de algemene evaluatie van VLAREM en de doorgevoerde aanpassingen betreft, is het alleszins de bedoeling dat de toekomstige verdere stappen naar verdere actualisering van de indelingslijst nu al worden voorbereid. De bevoegde afdeling Milieuvergunningen heeft opdracht gekregen een milieutechnisch onderbouwde nota op te maken waarin de verschillende mogelijkheden tot verdere actualisering worden voorgesteld. Op basis van deze nota kan vervolgens een maatschappelijk debat op gang worden gebracht waarop door de volgende regering(en) verder kan worden gebouwd. De Minaraad en de SERV zullen bij de organisatie van dit maatschappelijk debat worden betrokken.

Stilzwijgende weigering

De heer *Rudi Daems* zegt erg verbaasd te zijn over de decretale basis die wordt gecreëerd voor de stilzwijgende weigering van een verzoek om wijziging of aanvulling van vergunningsvoorwaarden als de bevoegde overheid niet binnen de voorgeschreven termijn beslist. Al tien jaar bestaat er de trend om bindende adviezen af te bouwen, met de motivering van bestuurshandelingen als alternatief, en om af te stappen van de stilzwijgende weigering. De huidige Vlaamse Regering voert met dit ontwerp van decreet de stilzwijgende weigering opnieuw in als het over een verzoek om wijziging of aanvulling van vergunningsvoorwaarden gaat. Er wordt wel in een beroepsmogelijkheid voorzien maar dat is voor het lid als compensatie onvoldoende. Waarom gaat de minister in tegen de heersende beleidstrend om, omwille van duidelijkheid voor de burger en om redenen van goed bestuur, de stilzwijgende beslissingen af te bouwen?

Minister *Hilde Crevits* zegt dat ze de mening van het lid deelt dat overheden hun beslissingen tijdig moeten nemen. Dit is een kwestie van behoorlijk bestuur. Het systeem van de stilzwijgende weigering is een oplossing voor een uitzonderlijke probleemsituatie. Het is een regel die rechtszekerheid biedt doordat ze vaste termijnen afdwingt en de juridische toestand uitklaart. De mogelijkheid van een stilzwijgende weigering heeft een zeker afschrikkend effect bij de betrokken overheid en bevordert zo de vlotte dossierafhandeling en een beslissing binnen de voorziene termijn. Het is zeker belangrijk dat het nadeel ervan – het afwezig zijn van een expliciete beoordeling – wordt gecompenseerd door een beroepsmogelijkheid bij de minister, wat hier het geval is.

Conform de Europese rechtspraak is enkel de stilzwijgende toekenning van milieuvergunningen niet toegestaan. Over de stilzwijgende weigering van vergunningen heeft het Hof van Justitie zich, volgens de informatie waarover de minister beschikt, nog niet uitgesproken.

De heer *Rudi Daems* repliceert dat hiermee niettemin wordt afgeweken van de duidelijke trend om stilzwijgende beslissingen te vermijden.

Stedenbouwkundige ambtenaar

De heer *Karlos Callens* vraagt waarom het instellen van een beroep tegen milieuvergunningen bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar wordt gelegd. Is deze daarvoor voldoende opgeleid en zijn bij de stedenbouwkundige diensten genoeg ambtenaren aanwezig om die taken op zich te nemen?

De *minister* laat opmerken dat de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar nu ook al, en sinds lang, de

beroepen ondertekent. De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar deed dit als adviesverlener, maar in de toekomst is hij dat niet altijd meer. Bij de inzake ruimtelijke ordening ontvoogde gemeenten zal hij enkel nog optreden als adviesverlener in het kader van beroepen betreffende klasse 1-inrichtingen. Bij niet-ontvoogde gemeenten blijft de huidige situatie bestaan. Met andere woorden: de advisering door het Agentschap Ruimtelijke Ordening Vlaanderen blijft noodzakelijk inzake klasse 1-inrichtingen in eerste aanleg en klasse 2-inrichtingen in beroep. Het departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed blijft adviseren inzake beroepen betreffende klasse 1-inrichtingen.

Aangezien de stedenbouwkundige ambtenaar dus niet altijd meer zal kunnen optreden als adviesverlener en daardoor zijn beroepsmogelijkheid zou verliezen, moest hij volgens de minister apart als mogelijke beroepsindiener worden vermeld. De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar krijgt hierdoor dus geen taken bij. Het betreft volgens de minister gewoon de voortzetting van de regeling die vandaag reeds bestaat.

7. Milieuhandhavingsdecreet – bodemsanering

De heer *Rudi Daems* vraagt of met de nieuwe bepalingen de mogelijkheid blijft bestaan voor OVAM om ambtshalve op te treden wanneer de saneringsplichtige blijft stilzitten. Kan een stakingsbevel ook mondeling worden gegeven?

De *minister* antwoordt dat OVAM in het kader van het uitvoeringsbesluit van het Milieuhandhavingsdecreet dat in opmaak is, als gewestelijke toezichthouder wordt aangeduid. In haar hoedanigheid van gewestelijke toezichthouder kan de OVAM bestuurlijke maatregelen opleggen. Onder bestuurlijke maatregelen valt onder meer de 'bestuursdwang'. Deze bestuurlijke maatregel betreft de mogelijkheid voor gewestelijke toezichthouders, waaronder OVAM, om ambtshalve, in de plaats van de vermoedelijke overtreder en op diens kosten, de milieu-inbreuk of het milieumisdrijf te beëindigen, de gevolgen ervan geheel of gedeeltelijk ongedaan te maken of herhaling ervan te voorkomen.

Bestuurlijke maatregelen, zoals onder meer het stakingsbevel, moeten overeenkomstig artikel 16.4.10, §1, van het DABM schriftelijk worden opgelegd. In de memorie van toelichting bij het Milieuhandhavingsdecreet wordt vermeld dat het omwille van de rechtszekerheid belangrijk is dat de bestuurlijke maatregelen schriftelijk worden opgelegd, ook omdat tegen bestuurlijke maatregelen in beroep kan worden gegaan.

In het kader van de opmaak van het ontwerp van decreet tot uitbreiding van het toepassingsgebied van het Milieuhandhavingsdecreet, met onder meer het milieubeheersrecht en het Mestdecreet, wordt volgens de minister echter de mogelijkheid overwogen om ook mondeling bestuurlijke maatregelen (waaronder het stakingsbevel) te kunnen opleggen. Bij de opmaak van een dergelijke bepaling blijft het, omwille van de rechtszekerheid, van belang decretale garanties in te bouwen dat de betrokkene bij de mondelinge oplegging zo volledig mogelijk wordt geïnformeerd over de beweerde geschonden voorschriften, de opgelegde bestuurlijke maatregel en de beroepsmogelijkheden. Bovendien vereist de rechtszekerheid volgens de minister dat de mondeling opgelegde bestuurlijke maatregel binnen een korte termijn schriftelijk wordt bevestigd.

De heer *Rudi Daems* vraagt de minister te verduidelijken wat wordt bedoeld met het antwoord dat de mogelijkheid wordt overwogen om ook mondeling bestuurlijke maatregelen te kunnen opleggen. Zal de minister dit aan de Vlaamse Regering voorleggen of wordt de mogelijkheid nog bestudeerd?

III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Publicatie amendementen

De amendementen zijn gepubliceerd in *Parl. St.* Vl. Parl. 2007-08, nrs. 1816/2, 1816/3, 1816/6 en 1816/7. De tekst aangenomen door de commissies is gepubliceerd in *Parl. St.* Vl. Parl. 2007-08, nr. 1816/9.

Procedure

In de vergadering van 23 oktober 2008 protesteert mevrouw *Vera Dua*, naar aanleiding van de toelichting bij de amendementen bij het hoofdstuk IX – Mestdecreet, formeel tegen het grote aantal amendementen dat door de meerderheidsfracties wordt ingediend bij het ontwerp van decreet houdende diverse bepalingen. Dit gaat volgens het lid in tegen de vroegere afspraken om in het Vlaams Parlement niet langer met zeer grote verzameldecreten

te werken. De talrijke wijzigingen ontsnappen op die manier aan het advies van Raad van State en van de andere adviesorganen en ook aan de mogelijkheid van de commissieleden om hoorzittingen te vragen. Indien de voorgestelde en soms vergaande wijzigingen in de vorm van een ontwerp of voorstel van decreet worden ingediend, kunnen zij volgens mevrouw Dua tenminste de normale parlementaire behandeling kennen.

Ook mevrouw *Marleen Van de Eynde* hekelt namens haar fractie dat het verzameldecreet wordt gebruikt om snel nog vergaande decreetswijzigingen door te voeren.

De heer *Patrick Lachaert*, commissievoorzitter, laat opmerken dat vele voorgestelde amendementen nog technische bepalingen zijn om de werking van de decreten te verbeteren. Vaak gaat het om knelpunten die door de administratie zijn aangebracht. De voorzitter heeft niettemin begrip voor de opmerkingen over de procedure en stelt, na overleg met de andere indieners van de amendementen, voor om de amendementen bij het Mestdecreet op te nemen in een voorstel van decreet. Het aangekondigde amendement tot wijziging van Grinddecreet zal niet worden ingediend maar in een voorstel van decreet worden opgenomen.

Intrekking amendementen

In de vergadering van 6 november 2008 bevestigt mevrouw *Tinne Rombouts* dat voor de aangekondigde wijziging van het Grinddecreet intussen een voorstel van decreet werd ingediend (voorstel van decreet houdende wijziging van het decreet van 14 juli 1993 tot oprichting van het Grindfonds en tot regeling van de grindwinning, *Parl. St.* Vl. Parl. 2008-09, nr. 1893/1).

Mevrouw Rombouts deelt verder mee dat een groot aandeel van de amendementen bij het hoofdstuk IX – Mestdecreet intussen werd opgenomen in een voorstel van decreet (voorstel van decreet houdende wijziging van het Mestdecreet van 22 december 2006 en houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, *Parl. St.* Vl. Parl. 2008-09, nr. 1892/1). Het gaat over de amendementen die geen betrekking hebben op bepalingen die nu in het voorliggende ontwerp van decreet zijn opgenomen. Als gevolg daarvan worden de amendementen met de nummers 2 tot 12, 16, 18, 21 tot 24 en 50 van mevrouw Tinne Rombouts en de heren Patrick Lachaert, Bart Martens, Erik Matthijs, Karlos Callens en Jos Bex ingetrokken. De ingediende amendementen die een rechtstreekse band hebben met de bepalingen die in het hoofdstuk betreffende het Mestdecreet van het ontwerp van verzameldecreet staan, blijven behouden.

De heer *Frans Wymeersch* wijst op het reeds ingewikkelde karakter van de mestwetgeving. De werkwijze van de meerderheidsfracties maakt het niet eenvoudiger om de ontwikkeling van deze wetgeving te volgen. Het Mestdecreet van 22 december 2006 zal in een eerste beweging door hoofdstuk IX van het voorliggende ontwerp van verzameldecreet worden gewijzigd, korte tijd later gevolgd door een reeks wijzigingen in een voorstel van decreet van de meerderheidsfracties. De heer Wymeersch maakt zich zorgen over de overzichtelijkheid en duidelijkheid van de wetgeving voor de personen die ze op het terrein moeten toepassen, los van de moeilijkheden die dit meebrengt voor de parlementaire behandeling.

Mevrouw *Tinne Rombouts* stelt dat de indieners met een afzonderlijk voorstel van decreet hebben willen tegemoetkomen aan de opmerkingen die in een vorige vergadering over het grote aantal amendementen werden gemaakt. Anderzijds is het logisch dat de bijsturing van bepalingen die nu al in het voorliggende ontwerp van verzameldecreet zijn opgenomen, bij de artikelsgewijze bespreking van dat ontwerp van decreet gebeuren. De amendementen die nieuwe artikelen invoegen en nieuwe aspecten betreffen, worden ingetrokken en in een voorstel van decreet opgenomen. Die werkwijze is volgens het lid zowel reglementair als legistiek correct.

Mevrouw *Vera Dua* waardeert dat rekening wordt gehouden met de opmerkingen die in een vorige vergadering zijn gemaakt. De werkwijze waarbij niet alle wijzigingen van het Mestdecreet in een afzonderlijk voorstel van decreet worden opgenomen, draagt echter niet bij tot een overzichtelijke procedure. Het is op die manier voor de commissieleden niet meer duidelijk welke amendementen op het verzameldecreet nog zullen worden besproken. Het is dan volgens het lid beter om alle amendementen in te trekken en een geheel nieuwe bundel neer te leggen.

De heer *Stefaan Sintobin* meent dat in een vorige vergadering werd toegezegd om alle wijzigingen van het

Mestdecreet in de vorm van een voorstel van decreet in te dienen. Op die manier kunnen de volksvertegenwoordigers zich degelijk voorbereiden. Het is daarom aangewezen ook het hoofdstuk Mestdecreet van het voorliggende ontwerp van decreet niet te bespreken.

De heer *Frans Wymeersch* kondigt aan dat zijn fractie een amendement zal indienen om het hoofdstuk IX – Mestdecreet te schrappen uit het voorliggende ontwerp van decreet. Op die manier kunnen alle voorgenomen wijzigingen van het Mestdecreet, dat overigens nog geen twee jaar oud is, in één beweging worden doorgevoerd.

De heer *Bart Martens* laat opmerken dat de wijzigingen van het Mestdecreet die in het voorliggende ontwerp van decreet zijn opgenomen al langer gekend zijn en de normale procedure van een ontwerp van decreet, met inbegrip van de raadpleging van adviesorganen, hebben doorlopen. De eerder in de commissie ingediende bundel amendementen bevatten ook wijzigingen die nieuw beleid betreffen en die door de volksvertegenwoordigers werden aangebracht. Die nieuwe elementen, waaronder bepalingen over bemesting in natuurgebieden, zullen nu in de vorm van een voorstel van decreet worden ingediend. De bijsturingen van de reeds in het ontwerp van decreet opgenomen bepalingen moeten volgens het lid omwille van de rechtszekerheid nu gebeuren en niet worden uitgesteld.

Mevrouw *Vera Dua* meent dat de commissieleden niet ter zitting kunnen beoordelen of de aangehouden amendementen aan die logica beantwoorden. Er blijven immers tientallen amendementen aangehouden.

De heer *Karlos Callens* merkt op dat alle wijzigingen van het Mestdecreet in een gecoördineerde versie kunnen worden opgenomen. Dit kan de duidelijkheid bevorderen voor degenen die het op het terrein moeten toepassen.

HOOFDSTUK I

Algemeen

Artikel 1

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmenbij 2 onthoudingen.

HOOFDSTUK II

Energie

Artikelen 2 tot 8
(vernummerde artikelen 2 tot 10)

Het hoofdstuk II, bestaande uit de artikelen 2 tot 8, werd behandeld in de Commissie voor Openbare werken, Mobiliteit en Energie. Daarover wordt verslag uitgebracht in *Parl. St.* Vl. Parl. 2007-08, nr. 1816/4.

De artikelen 3bis en 3ter van het ontwerp van decreet worden in de tekst aangenomen door de commissies vernummerd tot artikelen 4 en 5. Als gevolg daarvan worden ook de volgende artikelen van het ontwerp van decreet vernummerd.

HOOFDSTUK III

Water

Artikelen 9 tot 14
(vernummerde artikelen 11 tot 16)

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 15
(vernummerd artikel 17)

Amendement nr. 1 van de heer Rudi Daems en mevrouw Vera Dua strekt ertoe de voorgestelde tekst van artikel 9 van het decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending te vervangen.

De heer *Rudi Daems* verwijst naar de opmerkingen die al tijdens de algemene bespreking over de reguleringsinstantie zijn gemaakt. Volgens de indieners van het amendement verdient het aanbeveling dat bij de operationalisering van de reguleringsinstantie voor de drinkwatersector wordt gezorgd voor een volledige invulling van het in het decreet betreffende water bestemd voor menselijke aanwending voorziene takenpakket. Gezien de onverklaarbare verschillen in drinkwaterprijzen en het daarmee samenhangende gebrek aan transparantie in de drinkwatersector, is de operationalisering van een onafhankelijke en slagkrachtige reguleringsinstantie dringend nodig.

Hiermee wordt volgens de heer Daems gevolg gegeven aan een belangrijke opmerking in het advies van zowel de Minaraad als de SERV.

De minister stelde tijdens de algemene bespreking dat dit amendement overbodig was aangezien het takenpakket opgenomen in artikel 12 van het Drinkwaterdecreet ongewijzigd blijft. Volgens de heer Daems blijkt uit de toelichting van de minister echter dat de reguleringsinstantie in 2009 zal starten met een internationale prijsvergelijking. Dat is voor de fractie van de heer Daems onvoldoende ambitieus. Ook de andere taken moeten worden geoperationaliseerd. Het amendement strekt er daarom toe dit takenpakket ook expliciet in het voorliggende verzameldecreet op te nemen.

Het amendement nr. 1 wordt verworpen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 15 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikelen 16 en 17
(vernummerde artikelen 18 en 19)

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 17/1 (nieuw)
(vernummerd artikel 20)

Amendement nr. 40 van de heren Erik Matthijs, Patrick Lachaert, Bart Martens, mevrouw Tinne Rombouts en de heren Karlos Callens en Jos Bex strekt ertoe een nieuw artikel 17/1 in te voegen. Daarin staat dat in artikel 13, §2, van het decreet betreffende water bestemd voor menselijke aanwending aan de tweede zin de woorden "onder de vorm van een protocol" worden toegevoegd.

De heer *Erik Matthijs* stelt dat de door de exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk aan de reguleringsinstantie aan te leveren gegevens en inlichtingen veelomvattend kunnen zijn. Ze bestaan uit gegevens en inlichtingen die de waterleveranciers nog niet of nog niet op de gevraagde wijze bijhouden. Daarom is het aangewezen dat de reguleringsinstantie, na overleg met de exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk, in een protocol vastlegt welke gegevens de waterleveranciers op welk tijdstip moeten voorleggen.

Dit amendement wordt aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 18
(vernummerd artikel 21)

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 19
(vernummerd artikel 22)

Amendement nr. 39 van de heren Erik Matthijs, Patrick Lachaert, Bart Martens, mevrouw Tinne Rombouts en de heren Karlos Callens en Jos Bex strekt ertoe in artikel 19 het woord "besluit" te vervangen door het woord "decreet". Met deze aanpassing wordt een technische fout rechtgezet.

Dit amendement wordt aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 19 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 19/1 (nieuw)
(vernummerd artikel 23)

Amendement nr. 41 van dezelfde indieners strekt ertoe een nieuw artikel 19/1 in te voegen. Daarin staat dat in artikel 22, §1, van decreet betreffende water bestemd voor menselijke aanwending 4° wordt opgeheven.

Volgens de heer *Erik Matthijs* is artikel 22, §1, 4°, in tegenspraak met het nieuwe artikel 22bis van het decreet betreffende water bestemd voor menselijke aanwending, dat bij amendement nr. 42 wordt voorgesteld. Door de toevoeging van artikel 22bis wordt aan de reguleringsinstantie de mogelijkheid gegeven om een boete op te leggen aan de waterleverancier. Deze boete is krachtiger dan de boete die in toepassing van artikel 22, §1, 4°, kan worden opgelegd als de verplichting om informatie te geven aan de reguleringsinstantie niet wordt nageleefd. Bovendien staat de nieuwe boete in verhouding tot de grootte van de waterleverancier.

Dit amendement wordt aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 19/2 (nieuw)
(vernummerd artikel 24)

Amendement nr. 42 van dezelfde indieners strekt ertoe een nieuw artikel 19/2 in te voegen dat aan hoofdstuk VIII van het decreet betreffende water bestemd voor menselijke aanwending een artikel 22bis toevoegt.

De heer *Erik Matthijs* stelt dat het aanleveren van gegevens en inlichtingen door de drinkwatermaatschappijen voor de regulator essentieel is om zijn taak te kunnen uitvoeren. Omdat de reguleringsinstantie onafhankelijk zou kunnen werken, is het uitermate belangrijk dat de instantie zelf een administatieve boete kan instellen. Omdat in het Vlaamse Gewest zowel grotere als kleinere drinkwaterleveranciers actief zijn, hebben de indieners ervoor geopteerd om de boete evenredig aan het geleverde watervolume te maken. Concreet wordt een boete ingesteld van 0,01% van het integrale facturatiebedrag, exclusief btw.

De rechten van de drinkwaterleveranciers worden gevrijwaard via de voorziene beroepsprocedure. De procedure voor het vestigen van de administratieve geldboete evenals de beroepsprocedure, de invorderingsmodaliteiten en de stuiting van de verjaring worden in de voorgestelde tekst opgenomen.

De heer *Rudi Daems* vraagt meer informatie over de aard van de gegevens die aan de regulator moeten worden geleverd. Het lid vraagt zich ook af of de boete niet te laag is om een regulerend effect te hebben.

De heer *Erik Matthijs* meent dat de boete van 0,01% van het facturatiebedrag voldoende substantieel is. Voor grote waterdistributiemaatschappijen kan de boete hoog oplopen. De aan te leveren gegevens zullen worden bepaald in het protocol dat de regulator, na overleg met de maatschappijen, zal vaststellen (zie amendement nr. 40).

De heer *Bart Martens* benadrukt dat het protocol geen statisch gegeven wordt. Wanneer de informatisering van de gegevens van de waterdistributiemaatschappijen verder gevorderd is, kunnen bijkomende informatieverplichtingen worden opgelegd. De regulator heeft in de huidige tekst van het decreet betreffende water bestemd voor menselijke aanwending geen enkele sanctionerende bevoegdheid ten aanzien van waterleveranciers en publiek- en privaatrechtelijke instellingen die geen gegevens aanleveren. Het voorgestelde amendement brengt daar verandering in. Het percentage van 0,01 geldt op het facturatiebedrag en dus op de totale omzet van de maatschappijen. Het is volgens de heer Martens aanzienlijker dan vele courante forfaitaire administratieve geldboeten. Een forfaitair bedrag zou misschien eerder regulerend werken ten aanzien van kleinere waterbedrijven en minder ten aanzien van de grotere.

Dit amendement wordt aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

HOOFDSTUK IV

Integraal Waterbeleid

Artikelen 20 tot 26
(vernummerde artikelen 25 tot 31)

Deze artikelen worden zonder verdere opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

HOOFDSTUK V

Afvalstoffen

Artikelen 27 tot 32
(vernummerde artikelen 32 tot 37)

Deze artikelen worden zonder verdere opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

HOOFDSTUK VI

Bosdecreet

Artikel 33
(vernummerd artikel 38)

Dit artikel wordt zonder verdere opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 33/1 (nieuw)
(vernummerd artikel 39)

Amendement nr. 43 van de heer Bart Martens, mevrouw Tinne Rombouts en de heren Patrick

Lachaert, Erik Matthijs, Karlos Callens en Joris Vandenbroucke strekt ertoe een nieuw artikel 33/1 in te voegen. Het voorgestelde nieuwe artikel vervangt in artikel 13, eerste lid, van het Bosdecreet, de zin "Om de bescherming, de ontwikkeling, het herstel en het behoud van het bosareaal te garanderen, de openstelling van de bossen en de educatie van het publiek te bevorderen en de bosrecreatie te verbeteren, kan de Vlaamse Regering onder de voorwaarden die ze zelf bepaalt, subsidies verlenen aan bosbeheerders." door de zin "Om de openstelling van de bossen en de educatie van het publiek te bevorderen en de bosrecreatie te verbeteren, kan de Vlaamse Regering onder de voorwaarden die ze zelf bepaalt, subsidies verlenen aan bosbeheerders.".

De heer *Bart Martens* geeft toelichting bij de amendementen op het hoofdstuk Bosdecreet. Amendement nr. 43 hangt samen met de daaropvolgende amendementen die handelen over de compensatieplicht. Tot hiertoe heeft de Vlaamse overheid de bosbehoudsbijdragen aan het Bossencompensatiefonds uitsluitend gebruikt om zelf gronden aan te kopen en, eenmaal in eigendom, deze gronden te gaan bebossen. Het tempo van herbebossing met middelen van het Bossencompensatiefonds is veeleer laag. Daarover is er in de commissie al meerdere keren gediscussieerd en daarbij werden verschillende oorzaken aangehaald. Het blijkt zeer moeilijk voor de Vlaamse overheid om tegen een redelijke prijs gronden te verwerven die een zodanige bestemming en een gebruiksvrijheid hebben dat er onmiddellijk tot bebossing kan worden overgegaan. Om deze reden lijkt het de indieners van de amendementen aangewezen om andere partners te gaan betrekken bij de bossencompensatie en daardoor aan het Bossencompensatiefonds een meer dynamisch karakter te geven. De middelen uit het fonds zouden kunnen worden ingezet om in samenwerking met private of andere openbare partners over te gaan tot bebossing.

In de logica van de amendementen zouden lokale besturen kunnen overgaan tot verwerving van gronden met het oog op bebossing. Vermits lokale besturen een nauwer contact hebben met de lokale eigenaars en gebruikers, kunnen zij op een betere wijze de slaagkansen van een concreet project beoordelen en het project beter promoten. Op die manier zouden ook de gemeenten en provincies die nu proportioneel meer dan andere aan het Bossencompensatiefonds bijdragen – in die zin dat er in deze provincies en gemeenten meer bijdragen voor bosbehoud worden gestort dan er middelen voor bebossing door de Vlaamse overheid terugvloeien – via provinciale en gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen zelf bos kunnen aanleggen of gebieden voor bebossing aankopen en daarvoor middelen uit het fonds krijgen. Het moet volgens de indieners wel gebeuren in de daartoe geëigende bestemmingen van de ruimtelijke ordening.

Voor particulieren zou een subsidie mogelijk zijn om de waardevermindering van gronden die worden bebost te compenseren.

De bij amendement nr. 43 en volgende voorgestelde wijzigingen betreffen onder meer de decretale grondslag van dergelijke subsidies voor bebossing. Artikel 13 van het Bosdecreet is volgens de indieners niet de meest aangewezen plaats om deze decretale grondslag in op te nemen. Dit artikel staat in afdeling 2 – De sociale en educatieve functie, van hoofdstuk II – De bosfuncties, van het Bosdecreet. Oorspronkelijk bevatte artikel 13 enerzijds een rechtsgrond voor toelagen aan openbare besturen met betrekking tot de aankoop, de huur, de aanleg en het onderhoud van bossen, anderzijds een rechtsgrond voor toelagen aan particulieren, met betrekking tot het onderhoud en de aanleg van infrastructuur van publiek toegankelijke bossen. Bij latere wijzigingen werd het verband met de toegankelijkheid minder duidelijk. De indieners stellen voor de decretale grondslag in artikel 13 zowel voor openbare bossen als voor privébossen terug te beperken tot de subsidiëring in functie van verbeterde toegankelijkheid of meer toegankelijke bossen. De bepalingen over subsidies aan lokale besturen voor bebossing en de vergoedingen aan particulieren voor waardevermindering worden op andere plaatsen in het Bosdecreet ingevoegd (zie amendementen nrs. 45 en 46).

Amendement nr. 43 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 34
(vernummerd artikel 40)

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 34/1 (nieuw)
(vernummerd artikel 41)

Amendement nr. 44 van de heer Bart Martens, mevrouw Tinne Rombouts en de heren Patrick Lachaert, Erik Matthijs, Karlos Callens en Joris

Vandenbroucke strekt ertoe een nieuw artikel 34/1 in te voegen. In artikel 47 van het Bosdecreet wordt de eerste zin van het tweede lid vervangen.

De heer *Bart Martens* verduidelijkt dat in het huidige artikel 47, tweede lid, van het Bosdecreet reeds een afwijkingsregeling met betrekking tot het algemene ontbossingsverbod staat ingeschreven. Die afwijking geldt ten behoeve van erkende en aangewezen natuurreservaten, voor zover zij een beheerplan hebben en de voorgenomen ontbossing met dat beheerplan strookt. Deze vrijstelling van de plicht tot aanvraag van een stedenbouwkundige vergunning voor ontbossing wordt volgens de indieners door een deel van de rechtsonderhorigen als onbillijk ervaren. Daarom stellen ze voor deze afwijkingsregeling toe te spitsen op de bescherming en het herstel van Europees relevante habitats, zoals opgesomd in bijlage I van het decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, of tot de habitats van soorten, vermeld in bijlage II, III of IV van datzelfde decreet.

Omgekeerd betekent dit dat, bij ontbossing in reservaten in functie van niet-Europees relevante habitats of soorten, de bosbeschermingsregeling van artikel 90bis van het Bosdecreet wel degelijk van toepassing is, zelfs al is er een beheerplan waarin die ontbossing is opgenomen. Beheerplannen die goedgekeurd worden voor 1 januari 2009 blijven, voor wat de erin vervatte ontbossingen betreft, onderworpen aan de regeling zoals die voorheen gold.

Amendement nr. 44 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 34/2 (nieuw)
(vernummerd artikel 42)

Amendement nr. 45 van dezelfde indieners strekt ertoe een nieuw artikel 34/2 in het ontwerp van decreet in te voegen. Daarin staat dat artikel 48 van het Bosdecreet, opgeheven door artikel 44 van het decreet van 18 mei 1999, opnieuw wordt opgenomen in een nieuwe lezing. Het betreft de decretale grondslag voor de Vlaamse Regering om subsidies te verlenen aan publiekrechtelijke rechtspersonen die eigenaar zijn van een openbaar bos of die een openbaar bos wensen aan te leggen.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden en de wijze van toekenning van deze subsidies, binnen de perken van de begrotingskredieten. Voor zover het gaat om kapitaalsubsidies gericht op de uitbreiding of ontwikkeling van het bosareaal, worden deze toegekend met het oog op bebossingen of herbebossingen op percelen die op grond van de wetgeving inzake de ruimtelijke ordening bestemd worden als bosgebieden.

Indien de voorwaarden die aan de subsidies worden verbonden niet worden nageleefd, kan de subsidie worden teruggevorderd.

De heer *Rudi Daems* beoordeelt het positief dat lokale besturen worden betrokken bij het beleid inzake herbebossen en bossencompensatie. Blijven de subsidies beperkt tot het effectief bebossen van gronden of gaat het ook over het ondersteunen van initiatieven die de toegankelijkheid van bossen en dergelijke moet verbeteren?

De heer *Bart Martens* verwijst naar de toelichting bij amendement nr. 43, dat artikel 13 van het Bosdecreet wijzigt. Tot hiertoe worden alle subsidies verleend op basis van artikel 13 van het Bosdecreet, dat in principe echter enkel betrekking heeft op de sociale en educatieve functies van het bos. Amendement nr. 43 beperkt nu de grondslag in artikel 13 specifiek tot die doelstelling. Het is echter geenszins de bedoeling de subsidies voor toegankelijkheid af te bouwen. De amendementen met de nummers 45 en 46 betreffen een nieuwe en duidelijke decretale grondslag voor subsidies aan publiekrechtelijke personen en particulieren voor bebossing.

Subamendement nr. 51 van mevrouw Vera Dua en de heer Rudi Daems op amendement nr. 45 strekt ertoe in de voorgestelde tekst van artikel 48, in het tweede lid, de laatste zin te schrappen.

Mevrouw *Vera Dua* stelt dat de bij de amendementen nrs. 45 en 46 voorgestelde bepalingen een aanzienlijke beperking inhouden van het verlenen van subsidies tot bosgebieden volgens de gewestplannen of de ruimtelijke uitvoeringsplannen. Volgens het lid is, zeker voor private grond- en boseigenaars, de beperking van subsidies tot gronden met bosbestemming helemaal niet te verantwoorden. Binnen agrarische gebieden is er reeds de grendel van het Veldwetboek (artikel 35/1), waardoor ongewenste bebossingen van het agrarisch gebied kunnen worden tegengegaan. Het is dan ook niet duidelijk waarom de subsidies voor bebossing beperkt moeten worden tot bepaalde bestemmingen. Het zou volgens mevrouw Dua zelfs kafkaiaans zijn dat een eigenaar die met toestem-

ming van het schepencollege bos aanlegt, hiervoor geen subsidies kan ontvangen, terwijl zijn buur die wel een perceel in bosgebied heeft, hiervoor wel subsidies zou krijgen. Het is volgens het lid ook zeer de vraag in hoeverre de voorgestelde wijziging conform is met het bij de Europese Unie ingediende Programmeringsdocument voor Plattelandsontwikkeling (PDPO). Daarin is bebossing van landbouwgronden immers expliciet als maatregel opgenomen.

De heer *Bart Martens* benadrukt dat de restrictie op het vlak van bestemming enkel geldt voor kapitaalsubsidies gericht op de uitbreiding of ontwikkeling van het bosareaal. De bestaande subsidies, onder meer de subsidies die zijn opgenomen in het PDPO voor bebossing van landbouwgronden, blijven bestaan en zijn niet onderworpen aan de beperking inzake de bestemming volgens de ruimtelijke ordening. De ongerustheid die daarover bestaat bij de Vereniging voor Bos in Vlaanderen is volgens de heer Martens dus onterecht.

Mevrouw *Vera Dua* ziet hierin een discriminatie bij het toekennen van kapitaalsubsidies op basis van de bestemming van de grond.

De heer *Bart Martens* repliceert dat het verstrekken van kapitaalsubsidies aan private personen voor de uitbreiding of ontwikkeling van het bosareaal op percelen die daartoe niet bestemd zijn, een ernstige verstoring van de grondenmarkt zou kunnen betekenen.

Mevrouw *Tinne Rombouts* sluit zich hierbij aan en stelt dat de overheid zelf ook respect moet opbrengen voor haar eigen regelgeving inzake de ruimtelijke ordening.

Mevrouw *Vera Dua* blijft bij het standpunt dat de bestemming aanvankelijk vaak verkeerd op de gewestplannen is ingekleurd. Aan die verkeerde inkleuring blijft men nu vasthouden bij het verlenen van kapitaalsubsidies. Op die manier zal de doelstelling van voldoende bos in Vlaanderen nooit worden gehaald.

Subamendement nr. 51 wordt verworpen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

Amendement nr. 45 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 35
(vernummerd artikel 43)

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 35/1 (nieuw)
(vernummerd artikel 44)

Amendement nr. 46 van de heer Bart Martens, mevrouw Tinne Rombouts en de heren Patrick Lachaert, Erik Matthijs, Karlos Callens en Joris Vandenbroucke strekt ertoe een nieuw artikel 35/1 in te voegen. Het nieuwe artikel wijzigt artikel 87 van het Bosdecreet en betreft de decretale grondslag voor de subsidies aan particulieren (zie de toelichting bij amendement nr. 43).

De Vlaamse Regering kan subsidies verlenen met het oog op de bescherming, de ontwikkeling, het herstel, het behoud en de uitbreiding van het bosareaal, voor zover deze activiteiten beantwoorden aan de criteria voor duurzaam bosbeheer. Deze subsidies kunnen evenwel geen betrekking hebben op de aankoop van percelen. Voor zover het gaat om kapitaalsubsidies gericht op andere uitbreiding of ontwikkeling van het bosareaal, worden ze toegekend met het oog op bebossingen of herbebossingen op percelen die op grond van de wetgeving op de ruimtelijke ordening bestemd worden als bosgebieden.

De heer *Bart Martens* verwijst naar de bespreking van de voorgaande artikelen. De bepaling dat de verstrekte subsidies geen betrekking kunnen hebben op de aankoop van percelen, heeft als oogmerk te vermijden dat er een vertekening zou gebeuren van de grondprijzenmarkt, doordat sommige rechtsonderhorigen wel, en anderen niet met overheidssteun tot particuliere grondaankopen over zouden kunnen gaan. Kapitaalsubsidies aan particulieren kunnen in hoofdzaak slechts betrekking hebben op de last die op een perceel, dat reeds in eigendom is, wordt gelegd doordat het perceel het karakter krijgt van bos en daardoor onder de beschermingsregeling van het Bosdecreet valt.

De heer *Rudi Daems* vraagt hoe deze bepalingen, die neerkomen op een vergoeding voor de waardevermindering van te bebossen gronden, stroken met de aangekondigde ontwerpen van decreet betreffende de herziening van het decreet ruimtelijke ordening en betreffende het grond- en pandenbeleid.

De heer *Bart Martens* verwijst naar de verantwoording bij amendement nr. 48 over het gebruik van de middelen van het Fonds voor Compenserende Bebossing. Er zal over gewaakt moeten worden dat er niet dubbel of meervoudig wordt gesubsidieerd voor eenzelfde prestatie of last. De subsidiëring voor waardevermindering van gronden vanwege bebossing moet bijvoorbeeld onderscheiden blijven van eventuele vergoedingen die voortvloeien uit planologische wijzigingen in de ruimtelijke ordening. Er kan ook niet worden gesubsidieerd voor een prestatie waartoe men al verplicht is: de subsidie voor herbebossing mag dus niet betaald worden voor activiteiten die als compenserende bebossing in natura te kwalificeren zijn. De bedoeling van de indieners is duidelijk dat dubbele betoelaging wordt uitgesloten.

Amendement nr. 52 van mevrouw Vera Dua en de heer Rudi Daems is een subamendement op amendement nr. 46, waarin wordt voorgesteld de 2° in het voorgestelde artikel te schrappen. De indieners verwijzen naar de verantwoording bij hun subamendement nr. 51 op amendement nr. 45.

Subamendement nr. 52 wordt verworpen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

Amendement nr. 46 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 35/2 (nieuw)
(vernummerd artikel 45)

Amendement nr. 47 van de heer Bart Martens, mevrouw Tinne Rombouts en de heren Patrick Lachaert, Erik Matthijs, Karlos Callens en Joris Vandenbroucke strekt ertoe een nieuw artikel 35/2 in te voegen. Het nieuwe artikel wijzigt diverse paragrafen van artikel 90bis van het Bosdecreet.

De voorgestelde wijziging van artikel 90bis, §1, is onder meer gericht op een procedurele verduidelijking bij een bestaande praktijk. Er moet op worden gewezen dat niet alleen de bouwvergunningen gericht op ontbossing aan de orde zijn in artikel 90bis, maar dat ook de verkavelingsvergunningen in beboste of gedeeltelijk beboste terreinen worden behandeld in dit artikel. De voorgestelde wijziging van §1 houdt verder ook verband met de eerder toegelichte wijziging van artikel 47 van het Bosdecreet (amendement nr. 44). Er wordt voorgesteld om ontbossingen in functie van het uitvoeren van Europese verplichtingen inzake habitatherstel vrij te stellen van de compensatieplicht – voor zover deze werkzaamheden overeenstemmen met de instandhoudingsdoelstellingen voor de betrokken speciale beschermingszone of voor de prioritaire soort. Ook de voorgestelde wijziging van artikel 90bis, §2, van het Bosdecreet sluit hierbij aan.

De voorgestelde wijziging van artikel 90bis, §5, betreft de procedure voor de aanpassing van het compensatievoorstel.

Amendement nr. 53 van mevrouw Vera Dua en de heer Rudi Daems is een subamendement op amendement nr. 47. Daarin wordt voorgesteld om aan artikel 90bis, §2, 1°, van het Bosdecreet toe te voegen dat, in geval het gaat om een ontbossing overeenkomstig §1, 5°, het Vlaamse Gewest verantwoordelijk is voor de compensatie van de ontbossing.

Mevrouw *Vera Dua* licht toe dat in het subamendement een tussenoplossing wordt voorgesteld voor de ontbossingen in functie van de instandhoudingsdoelstellingen. Het lid erkent dat de compensatie bij ontbossing in speciale beschermingszones in uitvoering van Europese richtlijnen een probleem kan stellen, bijvoorbeeld wanneer die door Natuurpunt zou moeten worden uitgevoerd. Het kan echter ook niet de bedoeling zijn de compensatie dan zonder meer te laten vallen. Daarom wordt voorgesteld dat het Vlaamse Gewest verantwoordelijk is voor de compensatie van ontbossing in functie van de instandhoudingsdoelstellingen opgemaakt voor speciale beschermingszones.

Subamendement nr. 53 wordt verworpen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

Amendement nr. 47 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

HOOFDSTUK VI/1 (nieuw)

Decreet van 21 december 2001
houdende bepalingen tot begeleiding
van de begroting 2002

Artikel 35/3 (nieuw)
(vernummerd artikel 46)

Amendement nr. 48 van de heer Bart Martens, mevrouw Tinne Rombouts en de heren Patrick

Lachaert, Erik Matthijs, Karlos Callens en Joris Vandenbroucke strekt ertoe een nieuw hoofdstuk VI/1 in te voegen, bestaande uit een artikel 35/3. Het nieuwe artikel vervangt artikel 17, §3, van het decreet van 21 december 2001 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002.

Het amendement verduidelijkt dat de middelen van het Fonds voor Compenserende Bebossing, opgericht bij artikel 17 van het programmadecreet van 21 december 2001, kunnen aangewend worden voor het uitvoeren van bebossing door het Vlaamse Gewest; voor de subsidiëring van openbare besturen, natuurlijke personen en privaatrechtelijke rechtspersonen die bebossen en voor het terugstorten van te veel betaalde bosbehoudsbijdragen in het kader van artikel 90bis van het Bosdecreet. Het amendement houdt verband met de eerder voorgestelde wijziging van artikelen 13, 48 en 87 van het Bosdecreet (amendementen nrs. 43, 45 en 46).

Amendement nr. 54 van dezelfde indieners is een subamendement op amendement nr. 48 en strekt ertoe aan de voorgestelde tekst een lid toe te voegen. Daarin staat dat de Vlaamse Regering hierover nadere regels kan vaststellen.

De delegatie aan de Vlaamse Regering om nadere regels vast te stellen met betrekking tot de potentiele aanwending van middelen uit het Boscompensatiefonds wordt op die manier behouden. In het uitvoeringsbesluit zullen, zeker wat de mogelijke subsidiëring aangaat, de modaliteiten moeten worden vastgelegd.

De amendementen nrs. 54 en 48 worden aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissies worden ook de hoofdstukken na hoofdstuk VI vernummerd.

HOOFDSTUK VII

Decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu

Artikelen 36 tot 47 (vernummerde artikelen 47 tot 59)

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

HOOFDSTUK VIII

Jachtdecreet

Artikelen 48 en 49 (vernummerde artikelen 60 en 61)

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

HOOFDSTUK IX

Mestdecreet

Intrekking amendementen

De amendementen met de nummers 2 tot 12, 16, 18, 21 tot 24 en 50 van mevrouw Tinne Rombouts en de heren Patrick Lachaert, Bart Martens, Erik Matthijs, Karlos Callens en Jos Bex bij het hoofdstuk IX – Mestdecreet worden ingetrokken. Deze amendementen worden dan ook niet meer besproken in dit verslag. Voor de discussie over deze procedure wordt verwezen naar de inleiding bij de artikelsgewijze bespreking.

Schrapping van het hoofdstuk

Amendement nr. 55 van mevrouw Marleen Van den Eynde strekt ertoe het hoofdstuk IX – Mestdecreet, dat bestaat uit de artikelen 50 tot 73bis, te schrappen.

De heer *Stefaan Sintobin* stelt dat op die manier tegemoet wordt gekomen aan de afspraken in een vorige vergadering om alle wijzigingen van het Mestdecreet in een voorstel van decreet op te nemen.

Dit amendement wordt verworpen met 10 stemmen tegen 3.

Mevrouw *Marleen Van den Eynde* en de heer *Stefaan Sintobin* verklaren niet langer deel te nemen aan de stemmingen.

Artikelen 50 tot 61 (vernummerde artikelen 62 tot 73)

Deze artikelen worden zonder verdere opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

Artikel 62
(vernummerd artikel 74)

Amendement nr. 13 van mevrouw Tinne Rombouts en de heren Patrick Lachaert, Bart Martens, Erik Matthijs, Karlos Callens en Jos Bex strekt ertoe artikel 62, 2° te vervangen. De nieuwe 2° vervangt §7 van artikel 30 van het Mestdecreet door een §7 en een §8.

Mevrouw *Tinne Rombouts* licht toe dat het amendement enkele technische aanpassingen betreft. Artikel 62 van het ontwerp van decreet vermeldt dat er een nieuwe §7 ingevoegd wordt. Momenteel bevat het Mestdecreet echter al een §7. Met dit amendement wordt de tekst van artikel 30, §7, hernomen als een §8. Op deze manier blijft de opbouw van dit artikel bestaan, zonder dat de delegatie aan de Vlaamse Regering die momenteel in artikel 30, §7, van het Mestdecreet staat, verloren gaat. Daarnaast stond in artikel 62 van het ontwerp van decreet nog de term exploitant in plaats van landbouwer. Dit wordt door dit amendement gecorrigeerd.

Mevrouw Rombouts verduidelijkt verder dat het derde lid van de nieuwe §7 ervoor moet zorgen dat een nutriëntenhalte, die overeenkomstig artikel 33ter, §4, van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen en artikel 6, §3ter, van het besluit van de Vlaamse Regering van 3 maart 2000, werd bekomen voor een specifieke veeteeltinrichting die onlosmakelijk verbonden was aan het beheer van erkende natuurreservaten en Vlaamse natuurreservaten, aan onderzoeksinstellingen, aan onderwijsinstellingen, aan het beheer van militaire domeinen overgedragen aan het Vlaamse Gewest en aan het beheer van dijken in opdracht van openbare besturen, ook voor die doeleinden, waarvoor ze bekomen werd, verder wordt aangewend. De nutriëntenhalte wordt omgezet in tijdelijke nutriëntenemissierechten (TNER-D). Eens het gebruik voor de betrokken doeleinden vervalt, vervallen ook de tijdelijke nutriëntenemissierechten.

Dit amendement wordt aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

Artikel 62 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

Artikel 63
(vernummerd artikel 75)

Amendement nr. 14 van mevrouw Tinne Rombouts en de heren Patrick Lachaert, Bart Martens, Erik Matthijs, Karlos Callens en Jos Bex strekt ertoe in artikel 63, vóór 1°, dat 1°/1 wordt, een 1° in te voegen. In artikel 31, §2, eerste lid, van het Mestdecreet wordt de eerste zin vervangen.

Mevrouw *Tinne Rombouts* stelt dat dit amendement analoog is aan de suggestie die de Minaraad deed en die wordt opgenomen in artikel 63, 1°, tot wijziging van artikel 31, §2, tweede lid, 3°, van het Mestdecreet. Deze bepalingen laten toe dat de Mestbank bij een overdracht kijkt naar de laatste drie gekende kalenderjaren om te zien of de mestafzet correct gebeurde. Indien de Mestbank immers op 1 januari kennis krijgt van een overdracht beschikt ze nog niet over de gegevens van het voorgaande kalenderjaar en kan zij de overname niet afhandelen. Daarom wordt voorgesteld dat het moet gaan over de laatste drie gekende kalenderjaren.

Dit amendement wordt aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

Artikel 63 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

Artikel 64
(vernummerd artikel 76)

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

Artikel 65
(vernummerd artikel 77)

Amendement nr. 15 van dezelfde indieners strekt ertoe in artikel 65 van het ontwerp van decreet, dat artikel 34, §1, van het Mestdecreet wijzigt, 2° tot 6° te vervangen.

Mevrouw *Tinne Rombouts* licht toe dat de voorgestelde 2° voor een wijziging zorgt van het systeem van overname van NER-D in het kader van een eer-

ste installatie. Zoals de wetgeving nu is uitgeschreven, kan iemand NER-D reductieloos overnemen in het kader van een eerste installatie, met als plan deze verder reductieloos over te laten aan een derde op grond van bijvoorbeeld een bloedband (artikel 34, §1, 2°, b), van het Mestdecreet). Die formulering genereert twee onlogische situaties. Vooreerst is de overnemer in het kader van een eerste installatie nooit van plan geweest zelf te produceren. Vervolgens krijgt een derde de kans om zonder afroming van 25 percent NER-D over te nemen door de eerste overnemer louter als tussenpersoon te gebruiken. In feite kan het voordeel van de eerste installatie op die manier uitgebreid worden naar een doelgroep die zelf niet voldoet aan de voorwaarde van de eerste installatie, maar reeds jaren zelf produceert. Om te verzekeren dat het voordeel dat wordt gegund aan landbouwers in eerste installatie ook effectief en slechts voor die doelgroep geldt, is het volgens de indieners van het amendement aangewezen om een sperperiode in te lassen. De sperperiode bestaat erin dat de landbouwers in eerste installatie de overgenomen NER-D gedurende drie kalenderjaren niet verder kunnen overdragen, tenzij er verder wordt overgedragen mits reductie van 25 percent of op grond van een overname mits mestverwerking, een nieuwe eerste installatie of in het kader van een melkquotumoverdracht.

Met punt 3° wordt een globale werkwijze voor overdrachten van NER-D binnen een familiaal kader ingevoerd. Volgens mevrouw Rombouts wordt daarbij rekening gehouden met tegenslagen zoals een afstammeling die langdurig ziek wordt of overlijdt en dus geen exploitant meer kan zijn. In dat geval wordt ook aan zijn bloed- en aanverwanten in de opgaande lijn de kans geboden om de NER opnieuw over te nemen en te exploiteren.

De huidige wetgeving beschrijft telkens één of meerdere welbepaalde types familiale overdrachten. Uit de praktijk blijkt echter dat er in de landbouwsector heel wat historisch gegroeide bedrijfsstructuren zijn die afwijken van de normale bedrijfsstructuren. Zo zijn er heel wat bedrijven waar de landbouwer niet een natuurlijke persoon of een rechtspersoon is, doch wel een groepering van beide. Met de omschrijving "deel uitmaken van een landbouwer" worden toch alle familiale situaties gevat.

Heel wat veeteeltbedrijven opteren er bijvoorbeeld voor om bij belangrijke investeringen een bedrijfstak onder te brengen in een personenvennootschap. De tekst wordt ook daaraan aangepast. Er wordt echter in strikte voorwaarden voorzien om te vermijden dat de vereiste van een familiale band om te kunnen overdragen zonder annulering via vennootschappen wordt omzeild.

Het voorgestelde 3° wil volgens mevrouw Rombouts op die manier voor al de bestaande bedrijfsstructuren bepalen wat aanzien kan worden als een familiale overdracht waarvoor er geen annulering van 25 percent NER-D is. In het algemeen houdt deze werkwijze in dat men voor de overlatende en de overnemende landbouwer bepaalt uit welke personen de landbouwers bestaan. Vervolgens zal de Mestbank voor elk van de personen van de overnemende landbouwer nagaan of er een familiale band is met een persoon van de overlatende landbouwer. Bovendien is er ook geen afroming als de personenvennootschap de NER-D teruggeeft aan de inbrengende landbouwer of zijn naaste familieleden.

De punten 4° en 5° betreffen eerder technische aanpassingen. In het nieuwe 6° wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om te bepalen op welke wijze voldaan wordt aan de voorwaarde dat de overnemer jonger moet zijn dan 40 jaar bij eerste installatie wanneer de overnemer een personenvennootschap met rechtspersoonlijkheid is.

Dit amendement wordt aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

Artikel 65 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

Artikelen 66 en 67
(vernummerde artikelen 78 en 79)

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

Artikel 68
(vernummerd artikel 80)

Amendement nr. 17 van dezelfde indieners strekt ertoe artikel 68, dat artikel 49 van het Mestdecreet wijzigt, te vervangen. Mevrouw *Tinne Rombouts* verduidelijkt dat de huidige tekst al in een uitbreiding van de zogenaamde burenregeling voor het vervoer van champost voorziet. Met dit amendement wordt de burenregeling niet enkel voor champost maar ook voor spuistroom mogelijk gemaakt.

Dit amendement wordt aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

Artikel 68 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

Artikel 69
(vernummerd artikel 81)

Dit artikel wordt zonder verdere opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

Artikel 70
(vernummerd artikel 82)

Amendement nr. 19 van dezelfde indieners strekt ertoe in artikel 70 de bij 1° voorgestelde tekst van artikel 63, §10, van het Mestdecreet, te vervangen.

Volgens mevrouw *Tinne Rombouts* wordt met dit amendement een onderscheid gemaakt tussen enerzijds mestvoerders die laattijdig, doch nog binnen de dertig dagen namelden, en anderzijds mestvoerders die zelfs na dertig dagen niet hebben nagemeld. Nu wordt er een boete van 10 euro opgelegd van zodra men laattijdig heeft nagemeld. Voor de erkende mestvoerders is er dan ook weinig reden om in geval van laattijdigheid alsnog na te melden. Om mestvoerders ertoe aan te zetten om toch na te melden, zelfs laattijdig, voert dit amendement een verhoging van het boetebedrag in wanneer er na dertig dagen nog steeds niet is nagemeld.

Amendement nr. 20 van dezelfde indieners strekt ertoe aan het artikel een 3° toe te voegen. Het betreft een aanpassing die een gevolg is van de wijziging doorgevoerd door artikel 65 van het ontwerp van decreet.

De amendementen nrs. 19 en 20 worden aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

Artikel 70 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

Artikel 71
(vernummerd artikel 83)

Dit artikel wordt zonder verdere opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

Artikel 72
(vernummerd artikel 84)

Amendement nr. 49 van mevrouw Tinne Rombouts en de heren Patrick Lachaert, Bart Martens, Erik Matthijs, Karlos Callens en Jos Bex strekt ertoe in de bij 1° voorgestelde tekst van artikel 83, §4, van het Mestdecreet het eerste lid te vervangen. Aan landbouwers die in de loop van 2004, 2005 of 2006 een inrichting hebben overgenomen en nog geen nutriëntenhalte hadden toegekend gekregen terwijl de overlater voor die dieren beschikte over een nutriëntenhalte, wordt alsnog de nutriëntenhalte (zoals bedoeld in artikel 33bis van het decreet van 23 januari inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen), omgezet in nutriëntenemissierechten, overgedragen op voorwaarde dat deze overnemers dieren hebben geproduceerd op de inrichting in 2004, 2005, 2006 of 2007 en die tijdig hebben aangegeven aan de Mestbank. De overdracht gebeurt met terugwerkende kracht tot de datum zoals overeengekomen door overlater en overnemer.

Mevrouw *Tinne Rombouts* verwijst naar eerdere besprekingen in de commissie. Het is de bedoeling om een oplossing te bieden aan het probleem van het toekennen van nutriëntenemissierechten aan landbouwers die overgenomen hebben in de jaren voor de inwerkingtreding van het Mestdecreet maar pas zijn beginnen uitbaten in het jaar na de inwerkingtreding van het decreet. Concreet betekent dit dat een landbouwer die in 2006 heeft overgenomen en pas begon te produceren in 2007 de nutriëntenhalte omgezet in nutriëntenemissierechten zou krijgen die hij overnam van de overlater. Het gaat volgens de indieners niet op om alles administratief heel ingewikkeld te maken door eerst de NER toe te kennen aan de overlater en dan daarna de NER nog eens toe te kennen aan de overnemer. De overname van de inrichting is immers gebeurd.

Amendement nr. 56 van dezelfde indieners is een subamendement op amendement 49. In de voorgestelde tekst wordt de voorwaarde opgenomen dat de overnemer de overname van de milieuvergunning liet of laat acteren door de vergunningverlenende overheid. Het is volgens de indieners logisch dat de overnemer eveneens het Milieuvergunningendecreet naleeft en de overname laat acteren.

De amendementen nummers 49 en 56 worden aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

Het gewijzigde artikel 72 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

Artikelen 73 en 73bis

De amendementen nrs. 57 en 58 van mevrouw Tinne Rombouts en de heren Patrick Lachaert, Bart Martens, Erik Matthijs, Karlos Callens en Joris Vandenbroucke strekken ertoe de artikelen 73 en 73bis te schrappen.

Conform de in de commissie gemaakte afspraken, hebben de indieners een afzonderlijk voorstel van decreet over de bemesting in de kwetsbare zones natuur ingediend waarin ze de problematiek van de zogenaamde niet-gezinsveeteeltbedrijven en de rechtsgrond voor de vergoedingen natuur willen regelen (*Parl. St.* Vl. Parl. 2008-09, nr. 1892/1). Daarom wordt voorgesteld deze artikelen te schrappen.

Deze amendementen worden aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

HOOFDSTUK X

Milieuvergunningen

Artikelen 74 tot 84
(vernummerde artikelen 85 tot 95)

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

HOOFDSTUK XI

Wijzigingen aan titel IV
van het decreet van 5 april 1995
houdende algemene bepalingen
inzake milieubeleid

Artikelen 85 en 86
(vernummerde artikelen 96 en 97)

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

Artikel 86/1 (nieuw)
(vernummerd artikel 98)

Amendement nr. 26 van heren Erik Matthijs, Patrick Lachaert, Bart Martens, mevrouw Tinne Rombouts en de heren Karlos Callens en Jos Bex strekt ertoe een artikel 86/1 invoegen. De voorgestelde tekst bepaalt dat hoofdstuk II van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, zoals vervangen door het decreet van 27 april 2007, van toepassing is op bijzondere plannen van aanleg waarvan het voorontwerp van plan of ontwerpplan wordt toegezonden aan de adviesverlenende besturen en instellingen na 1 juni 2008.

De heer *Erik Matthijs* geeft toelichting bij dit amendement. Voor de invoering van de plan-MER voor ruimtelijke uitvoeringsplannen werd in een overgangsmaatregel voorzien om de lopende planningsprocessen te kunnen laten doorlopen zonder (als gevolg van de plan-MER-procedure) bepaalde stappen opnieuw te moeten doorlopen. Door de overgangsregeling werden ruimtelijke uitvoeringsplannen (RUP) waarvan de plenaire vergadering georganiseerd werd voor 1 juni 2008 nog niet plan-MER-plichtig. Aangezien de bijzondere plannen van aanleg (BPA) eenzelfde planningsproces beogen maar nog gebaseerd zijn op het 'oude' decreet betreffende de ruimtelijke ordening van 22 oktober 1996 en dus een uitdovend instrument zijn, werd deze overgangsregel ook voor deze bijzondere plannen van aanleg toegepast. Er werd dus geen plan-MER opgesteld hoewel hiervoor geen expliciete wettelijke basis bestaat. Om ervoor te zorgen dat de bijzondere plannen van aanleg die in de periode tot 1 juni 2008 opgemaakt werden niet opnieuw de procedure moeten doorlopen (met een plan-MER), is een wettelijke regeling met terugwerkende kracht noodzakelijk.

Amendement nr. 26 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

HOOFDSTUK XII

Wijziging van het decreet van 27 oktober 2006
betreffende de bodemsanering
en de bodembescherming

AFDELING I

Bodemsanering

Artikel 86/2 (nieuw)
(vernummerd artikel 99)

Amendement nr. 27 van de heren Erik Matthijs, Patrick Lachaert, Bart Martens, mevrouw Tinne Rombouts en de heren Karlos Callens en Jos Bex strekt ertoe in hoofdstuk XII een artikel 86/2 in te voegen. Het nieuwe artikel vervangt de definitie van

'gebruiker' in artikel 2, 17°, van het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming.

De heer *Erik Matthijs* licht toe waarom een aanpassing van de definitie van gebruiker noodzakelijk is. Krachtens de bepalingen van het Bodemdecreet bestaat bij gedwongen mede-eigendom zoals bedoeld in artikel 577-3 van het Burgerlijk Wetboek (in hoofdzaak mede-eigendom van appartementsgebouwen) in welomschreven gevallen de verplichting voor de vereniging van mede-eigenaars om eenmalig een oriënterend bodemonderzoek uit te voeren. Meer bepaald gaat het over de gevallen waarbij voor de vestiging van de mede-eigendom een risico-inrichting op de grond was gevestigd en over de gevallen waarbij er in de gemeenschappelijke bestanddelen een risico-inrichting was gevestigd. Als in het kader van het eenmalig oriënterend bodemonderzoek in de gemeenschappelijke onroerende bestanddelen bodemverontreiniging wordt vastgesteld, is het ook logisch dat de vereniging van mede-eigenaars voor die verontreiniging als saneringsplichtige zou kunnen worden aangesproken en dit vóór de mede-eigenaars en in principe zelfs in plaats van de mede-eigenaars (uiteraard bijvoorbeeld niet voor een mede-eigenaar die de verontreiniging zelf zou hebben veroorzaakt). Verder heeft de vereniging van mede-eigenaars als saneringsplichtige ook de mogelijkheid om vrijstelling van de saneringsplicht te bekomen, meer bepaald als ze voldoet aan de vrijstellingsvoorwaarden die gelden voor een gebruiker.

Dit amendement wordt aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

Artikel 86/3 (nieuw)
(vernummerd artikel 100)

Amendement nr. 28 van dezelfde indieners strekt ertoe een nieuw artikel 86/3 in te voegen. Daarin wordt artikel 2, 18°, tweede lid, b), van het Bodemdecreet vervangen.

De heer *Erik Matthijs* legt uit dat wordt voorgesteld om de uitzondering die betrekking heeft op de overdracht van nutsleidingen en aanhorigheden in b) te verduidelijken in die zin dat de aanhorigheden bij nutsleidingen enkel niet als overdracht van gronden worden beschouwd als er in die aanhorigheden geen risico-inrichting is of was gevestigd.

De voorgestelde c) gaat over opstallen die geen grond zijn. Er bestaat volgens de indieners enige onduidelijkheid over de vraag of overdrachten die gedaan worden met het oog op het oprichten en het gebruik van opstallen die krachtens artikel 2, 9°, van het Bodemdecreet niet beschouwd worden als grond, onder het toepassingsgebied van de overdrachtsregeling van het decreet vallen. Het gaat hier onder meer over het vestigen van een recht van opstal op een grond met het oog op de bouw en exploitatie van een windturbinepark, het sluiten van een concessieovereenkomst met het oog op het plaatsen van straatmeubilair langs de openbare weg, het vestigen van een recht van opstal op een gebouw of een (risico)grond met het oog op het oprichten van een gsm-mast, de inbreng van het eigendomsrecht van gsm-masten door een gsm-operator in een andere vennootschap. Door de uitzondering nu uitdrukkelijk in te schrijven in artikel 2, 18°, tweede lid, van het Bodemdecreet wordt op dit punt rechtszekerheid gegeven en worden dergelijke transacties gefaciliteerd. Concreet betekent dit dat bijvoorbeeld een recht van opstal op een (verontreinigde) risicogrond (deel van een industrieterrein) kan worden gevestigd met het oog op het oprichten en de exploitatie van een windturbine voor het opwekken van groene stroom zonder dat naar aanleiding van die transactie voorafgaand een oriënterend bodemonderzoek, verder bodemonderzoek en eventueel bodemsanering moet worden uitgevoerd. Dit zal los van die transactie gebeuren via de geëigende procedures van het Bodemdecreet.

Dit amendement wordt aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

Artikelen 87 tot 91
(vernummerde artikelen 101 tot 105)

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

Artikel 91/1 (nieuw)
(vernummerd artikel 106)

Amendement nr. 29 van dezelfde indieners strekt ertoe voor artikel 91bis een artikel 91/1 in te voegen. Het voorgestelde nieuwe artikel vervangt artikel 30 van het Bodemdecreet.

Volgens de heer *Erik Matthijs* wordt in de praktijk vastgesteld dat de specifieke regeling uitgewerkt in artikel 30 van het Bodemdecreet en artikelen 58 tot en met 60 van het VLAREBO niet in alle gevallen een oplossing biedt voor de verkoop van een appar-

tement in een appartementsgebouw dat staat op een risicogrond. Het is volgens de indieners van het amendement aangewezen om de specifieke regeling inzake de gedwongen appartementsmede-eigendom in die zin te wijzigen dat de eventuele bodemsanering wordt losgekoppeld van de overdracht van een individueel appartement en dat de verplichting tot bodemsanering rechtstreeks op de vereniging van mede-eigenaars in plaats van op de individuele medeeigenaar wordt gelegd.

De voorgestelde wijziging houdt in dat in het kader van appartementsmede-eigendom de bijzondere procedure voor de overdracht van risicogronden (artikelen 102 tot 115 van het Bodemdecreet) enkel nog van toepassing is bij de overdracht van een appartement dat in rechtstreeks verband staat met de risico-inrichting, in die zin dat de risico-inrichting in het over te dragen privatieve gedeelte gevestigd is of was, dan wel in de gemeenschappelijke bestanddelen maar dan wel dienstig voor de betreffende privatieve kavel. In de andere gevallen kan de overdracht gebeuren zonder de voorafgaande verplichting van de uitvoering van een oriënterend bodemonderzoek en de melding van de overdracht.

Dit amendement wordt aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

Artikel 91/2 (nieuw)
(vernummerd artikel 107)

Amendement nr. 30 van dezelfde indieners strekt ertoe voor artikel 91bis een artikel 91/2 in te voegen. Door het nieuwe artikel wordt in onderafdeling II van afdeling I van hoofdstuk IV van titel III van het Bodemdecreet een nieuwe indeling B, bestaande uit artikel 30bis, ingevoegd.

De heer *Erik Matthijs* legt uit dat de voorgestelde invoeging van een artikel 30bis in het Bodemdecreet samenhangt met de wijziging van artikel 30 door het amendement nr. 29. Tegenover de inperking van het toepassingsgebied van de bijzondere overdrachtsregeling bij appartementen staat een verplichting die wordt ingevoerd in hoofde van de vereniging van mede-eigenaars om eenmalig een oriënterend bodemonderzoek uit te voeren (voor 31 december 2014) in het geval dat voor de vestiging van de mede-eigendom een risico-inrichting aanwezig was en in het geval dat na de vestiging van de mede-eigendom in de gemeenschappelijke bestanddelen een risico-inrichting gevestigd was ten behoeve van de mede-eigendom.

Dit amendement wordt aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

Artikelen 91bis en 91ter
(vernummerde artikelen 108 en 109)

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

Artikel 91ter/1 (nieuw)
(vernummerd artikel 110)

Amendement nr. 31 van dezelfde indieners strekt ertoe na artikel 91ter een artikel 91ter/1 in te voegen. Het nieuwe artikel brengt wijzigingen aan in artikel 56 van het Bodemdecreet.

De heer *Erik Matthijs* stelt dat op grond van artikel 56 van het Bodemdecreet in bepaalde gevallen kan worden geopteerd voor het opstellen van een beperkt bodemsaneringsproject in plaats van een gewoon bodemsaneringsproject. Het toepassingsgebied van de eenvoudige en snelle procedure van het beperkt bodemsaneringsproject is evenwel beperkt tot die gevallen waarin de bodemsaneringswerken maximaal 180 dagen in beslag nemen. Met de bij dit amendement voorgestelde wijziging wordt uitdrukkelijk als bijkomende toepassingsvoorwaarde in artikel 56 van het Bodemdecreet opgenomen dat de bodemsaneringswerken slechts een beperkte impact op mens en milieu mogen hebben. Bodemsaneringswerken waarbij permanente constructies of installaties worden geplaatst of aangelegd waarvoor een stedenbouwkundige vergunning is vereist, komen niet in aanmerking om via de procedure van het beperkte bodemsaneringsproject te worden uitgevoerd. De impact van werken waarvoor een stedenbouwkundige vergunning moet worden aangevraagd, zijn immers permanent, of er nu gesloopt of gebouwd wordt, en dat strookt niet met het gegeven dat er slechts een beperkte impact op mens en milieu mag zijn. Als logisch gevolg daarvan kan het conformiteitsattest van een beperkt bodemsaneringsproject nooit gelden als stedenbouwkundige vergunning.

Dit amendement wordt aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

Artikel 92
(vernummerd artikel 111)

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

Artikel 92/1 (nieuw)
(vernummerd artikel 112)

Amendement nr. 32 van dezelfde indieners strekt ertoe een artikel 92/1 in te voegen in het ontwerp van decreet. Het nieuwe artikel schrapt in titel III, hoofdstuk V, afdeling II, van het Bodemdecreet in het opschrift van onderafdeling V de woorden "of stedenbouwkundige vergunning".

De titel van onderafdeling V boven artikel 60 van het Bodemdecreet 'Conformiteitsattest als melding, milieuvergunning of stedenbouwkundige vergunning' moet in overeenstemmming worden gebracht met de bij het voorgaande amendement besproken wijziging van artikel 56. De woorden "of stedenbouwkundige vergunning" moeten in de titel worden geschrapt.

Dit amendement wordt aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

Artikelen 93 tot 102
(vernummerde artikelen 113 tot 122)

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

Artikel 102/1 (nieuw)
(vernummerd artikel 123)

Amendement nr. 33 van dezelfde indieners strekt ertoe een nieuw artikel 102/1 in het ontwerp van decreet in te voegen, dat in artikel 117 van het Bodemdecreet de woorden "dit hoofdstuk" vervangt door de woorden "afdeling II".

Artikel 117 van het Bodemdecreet houdt in dat de instrumenterende ambtenaar in de akte houdende de overdracht van een grond moet vermelden dat bij de overdracht van een risicogrond de verplichtingen uit het Bodemdecreet werden nageleefd. Door een redactiefout (verwijzing naar 'hoofdstuk' in plaats van 'afdeling') is het toepassingsgebied van artikel 117 van het Bodemdecreet volgens de heer *Erik Matthijs* ruimer dan wat met die bepaling werd beoogd en ook ruimer dan de vroegere regeling uit het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering. Er wordt dan ook voorgesteld om in artikel 117 het toepassingsgebied van de nietigheidsvordering naar aanleiding van het niet naleven van de overdrachtsverplichtingen uit het Bodemdecreet te beperken tot afdeling II – Overdracht van risicogronden, van het hoofdstuk VIII – Overdrachten.

Dit amendement wordt aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

Artikelen 103 tot 115
(vernummerde artikelen 124 tot 136)

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

AFDELING II

Bodembescherming

Artikel 116
(vernummerd artikel 137)

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

AFDELING III (nieuw)

Overgangsbepaling

Artikel 116/1 (nieuw)
(vernummerd artikel 138)

Amendement nr. 34 van de heren Erik Matthijs, Patrick Lachaert, Bart Martens, mevrouw Tinne Rombouts en de heren Karlos Callens en Jos Bex strekt ertoe in dit hoofdstuk een nieuwe afdeling III – Overgangsbepaling, bestaande uit een artikel 116/1, in te voegen. Het nieuwe artikel voegt een §4 toe aan artikel 177 van het Bodemdecreet.

De heer *Erik Matthijs* stelt dat de nieuwe paragraaf het mogelijk maakt dat de OVAM en de Vlaamse Regering zich voor de uitvoering van hun taken en de uitoefening van hun bevoegdheden baseren op technische verslagen, bodemonderzoeken, bodemsaneringsprojecten en eindevaluatieonderzoeken die voor de inwerkingtreding van het nieuwe Bodemdecreet bij de OVAM werden ingediend, alsook op de

bestuurshandelingen naar aanleiding van de beoordeling ervan. Om betwisting te vermijden en omwille van de rechtszekerheid, wordt nu voorgesteld om uitdrukkelijk een overgangsbepaling in het Bodemdecreet op te nemen.

Dit amendement wordt aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

HOOFDSTUK XIII

Wijzigingen aan titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, zoals toegevoegd bij het decreet van 21 december 2007 tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel XVI "Toezicht, handhaving en veiligheidsmaatregelen"

Artikelen 117 tot 121 (vernummerde artikelen 139 tot 143)

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

HOOFDSTUK XIV

Aslasten

Artikelen 122 tot 126 (vernummerde artikelen 144 tot 149)

Dit hoofdstuk werd behandeld en aangenomen in de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie. Daarover wordt verslag uitgebracht in *Parl. St.* Vl. Parl. 2007-08, nr. 1816/4.

HOOFDSTUK XV

Landbouw en Visserij

Artikelen 127 tot 129 (vernummerde artikelen 150 tot 152)

Dit hoofdstuk werd voorafgaand behandeld in de Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid. Daarover wordt verslag uitgebracht in *Parl. St.* Vl. Parl. 2007-08, nr. 1816/5.

De artikelen worden zonder verdere opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

HOOFDSTUK XV/1 (nieuw)

Wijzigingen aan het decreet van 30 april 2004 tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel "Strategische adviesraad" en tot wijziging van diverse andere decreten

Artikelen 129/1 en 129/2 (nieuw) (vernummerde artikelen 153 en 154)

Amendement nr. 35 van de heren Erik Matthijs, Patrick Lachaert, Bart Martens, mevrouw Tinne Rombouts en de heren Karlos Callens en Jos Bex strekt ertoe een hoofdstuk XV/1, dat bestaat uit een artikel 129/1 en een artikel 129/2, in te voegen. Het hoofdstuk brengt enkele wijzigingen aan in het decreet van 30 april 2004 tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel "Strategische adviesraad" en tot wijziging van diverse andere decreten.

Door artikel 129/1 wordt in de toegevoegde titel XI het woord "MiNa-Raad" telkens vervangen door het woord "Minaraad". Het betreft een aanpassing van het decreet aan de nieuwe huisstijl van de Minaraad.

Door de in artikel 129/2 voorgestelde wijziging van artikel 8 van het decreet van 30 april 2004 wordt de voorwaarde dat de toewijzing van personeel, goederen en dergelijke, onderworpen moet worden aan een decretale bekrachtiging, ongedaan gemaakt voor de oorspronkelijke toewijzingsoperatie, met name bij de inwerkingtreding van het decreet. Het bereik van die voorwaarde tot decretale bekrachtiging wordt beperkt tot besluiten die krachtens artikel 7, tweede lid, de wijziging, vervanging of opheffing van decretale bepalingen inhouden. De onafhankelijkheid van de Minaraad ten aanzien van de uitvoerende macht blijft voor het overige wel verzekerd, door bij elke verdere wijziging ook een decretale bekrachtiging te eisen.

Dit amendement wordt aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

HOOFDSTUK XV/2 (nieuw)

Wijzigingen aan titel XV
van het decreet van 5 april 1995
houdende algemene bepalingen
inzake milieubeleid

Artikelen 129/3 en 129/4 (nieuw)
(vernummerde artikelen 155 en 156)

Amendement nr. 36 van dezelfde indieners strekt ertoe een hoofdstuk XV/2, dat bestaat uit een artikel 129/3 en een artikel 129/4, in te voegen. De voorgestelde artikelen brengen wijzigingen aan in artikel 15.1.1 en 15.8.15 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

Volgens de heer *Erik Matthijs* betreffen het loutere correcties aan deze artikelen, die werden ingevoegd door artikel 2 van het decreet van 21 december 2007 tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel XV – Milieuschade, tot omzetting van de richtlijn 2004/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende milieuaansprakelijkheid met betrekking tot het voorkomen en herstellen van milieuschade (Milieuschadecreet). Door de toevoeging van de woorden "het grondwater als vermeld in het" krijgt het artikel 15.1.1, 13°, een logische en begrijpelijke betekenis en is het opnieuw in overeenstemming met de memorie van toelichting bij het decreet. De vervanging van artikel 15.8.2 door artikel 15.8.12 in het artikel 15.8.15 betreft een materiële rechtzetting. Het gaat om een afwijking op het beginsel van kostenverhaal en niet om een afwijking op de taak om de schade vast te stellen.

Dit amendement wordt aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

HOOFDSTUK XVI

Inwerkingtreding

Artikelen 130 en 131
(vernummerde artikelen 157 en 158)

Deze artikelen worden zonder verdere opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

De interne verwijzingen in dit hoofdstuk worden aangepast aan de vernummering van de voorgaande artikelen.

Artikel 131/1 (nieuw)
(vernummerd artikel 159)

Amendement nr. 25 van mevrouw Tinne Rombouts en de heren Patrick Lachaert, Bart Martens, Erik Matthijs, Karlos Callens en Jos Bex strekt ertoe een artikel 131/1 in te voegen. Het nieuwe artikel bepaalt dat de wijzigingen aan artikel 31 en aan artikel 34 van het decreet van 22 december 2006 houdende de bescherming van water tegen de verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen enkel uitwerking hebben op dossiers betreffende de overdracht van nutriëntenemissierechten die vanaf de inwerkingtreding van dit decreet bij de Mestbank werden ingediend.

Mevrouw *Tinne Rombouts* verduidelijkt dat, indien er niet in een overgangsbepaling wordt voorzien, de door het voorliggende ontwerp van decreet gewijzigde, vaak strengere NER-D-regeling van toepassing zou zijn op alle lopende dossiers. Daarom wordt voorgesteld dat de oude regelgeving nog van toepassing blijft op de dossiers die ingediend zijn voor de inwerkingtreding van het ontwerp van decreet.

Dit amendement wordt aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

Artikel 132
(vernummerde artikel 160)

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

Artikel 132/1 (nieuw)
(vernummerd artikel 161)

Amendement nr. 37 van de heren Erik Matthijs, Patrick Lachaert, Bart Martens, mevrouw Tinne Rombouts en de heren Karlos Callens en Jos Bex strekt ertoe een nieuw artikel 132/1 in te voegen. Daarin wordt gesteld dat het nieuwe artikel 86/1 (vernummerd artikel 98) in werking treedt op 1 mei 2007.

De heer *Erik Matthijs* stelt dat de overgangsbepaling inzake de bijzondere plannen van aanleg, zoals voor-

gesteld in amendement nr. 26, in werking moet treden op hetzelfde moment als de bestaande overgangsbepaling voor ruimtelijke uitvoeringsplannen.

Dit amendement wordt aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

Artikel 133
(vernummerd artikel 162)

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

Artikel 134 (nieuw)
(vernummerd artikel 163)

Amendement nr. 38 van dezelfde indieners strekt ertoe een artikel 134 toe te voegen, dat bepaalt dat artikel 116/1 (vernummerd artikel 138) in werking treedt op 1 juni 2008.

De heer *Erik Matthijs* verwijst naar de overgangsbepaling in artikel 116/1 (vernummerd artikel 138), ingevoegd bij amendement nr. 34, die stelt dat de OVAM en de Vlaamse Regering zich bij de uitoefening van hun taken en opdrachten kunnen baseren op technische verslagen, bodemonderzoeken, bodemsaneringsprojecten en eindevaluatieonderzoeken die voor de inwerkingtreding van dit decreet bij de OVAM werden ingediend, alsook op de bestuurshandelingen naar aanleiding van de beoordeling ervan. Om de continuïteit te waarborgen, wordt voorgesteld om de betreffende bepaling met terugwerkende kracht in werking te laten treden op 1 juni 2008, dit is de datum van inwerkingtreding van het Bodemdecreet van 27 oktober 2006 en het Vlaams reglement betreffende de bodemsanering van 14 december 2007.

IV. EINDSTEMMING

Het geamendeerde ontwerp van decreet wordt aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

De tekst aangenomen door de commissies is gepubliceerd in *Parl. St.* Vl. Parl. 2007-08, nr. 1816/9.

De verslaggever, *De voorzitter,*

Marleen VAN DEN EYNDE — Patrick LACHAERT